

ยุทธศาสตร์อินชอน...เพื่อ

“ทำสิทธิให้จริงจัง”

สำหรับคนพิการในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก

Incheon Strategy to
“Make the Right Real”
for Persons with Disabilities in
Asia and the Pacific

650 ล้านคน

กับการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ
ในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก

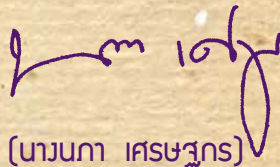

คำนำ

ยุทธศาสตร์อินซอน เพื่อ **“ทำสิทธิให้เป็นจริง”** (Incheon Strategy : Make the Right Real) ได้รับการรับรองจากที่ประชุมเจ้าหน้าที่ระดับสูงระหว่างรัฐบาล ภายใต้การดำเนินการทศวรรษคนพิการแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. 2556-2565 ซึ่งจัดโดยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนและสังคมแห่งเอเชียและแปซิฟิก (ESCAP) เมื่อวันที่ 29 ตุลาคม - 2 พฤศจิกายน 2555 ณ เมืองอินซอน สาธารณรัฐเกาหลี

สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ (พก.) ได้ดำเนินการแปลเอกสารยุทธศาสตร์อินซอน เพื่อ **“ทำสิทธิให้เป็นจริง” สำหรับคนพิการในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก (Incheon Strategy to “Make the Right Real for Persons with Disabilities in Asia and the Pacific”** เป็นฉบับภาษาไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ข้อมูลที่มีความสำคัญและการขับเคลื่อนการดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์อินซอน ทั้งนี้หวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ องค์กรคนพิการ และภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการของประเทศไทยให้สามารถเข้าถึงสิทธิที่เป็นจริงอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกับทุกคนในสังคม เพื่อสร้างสังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันต่อไป

(นางนภา เศรษฐกร)

ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ

สารบัญ

➤	บทนำ	5
➤	ปฏิญญารัฐมนตรีว่าด้วยทศวรรษคนพิการแห่งเอเชีย และแปซิฟิก พ.ศ. 2556 - 2565	7
➤	ยุทธศาสตร์อินซอนเพื่อ “ทำสิทธิให้เป็นจริง” สำหรับ คนพิการในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก	19
❖	เอ. ภูมิหลัง	22
❖	บี. หลักการและทิศทางของนโยบาย	24
❖	ซี. เป้าประสงค์และเป้าหมายของยุทธศาสตร์อินซอน	29
❖	ดี. แนวทางปฏิบัติ เพื่อการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ : ในระดับชาติ ระดับอนุภูมิภาค และระดับภูมิภาค	49
○	1. ระดับชาติ	49
○	2. ระดับอนุภูมิภาค	51
○	3. ระดับภูมิภาค	52
➤	ภาคผนวก	55
❖	ข้อกำหนดสำหรับคณะกรรมการทศวรรษคนพิการ แห่งเอเชียและแปซิฟิก	56

บทนำ

รัฐบาลของประเทศสมาชิกในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก ได้มาประชุมร่วมกัน ณ เมืองอินซอน สาธารณรัฐเกาหลี ระหว่างวันที่ 29 ตุลาคม - 2 พฤศจิกายน 2555 เพื่อกำหนดทศวรรษใหม่ของคนพิการแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. 2556 - 2565 รวมทั้งผู้แทนจากองค์กรภาคประชาสังคม องค์กรของคนพิการและองค์กรเพื่อคนพิการ นอกจากนี้ยังมีผู้แทนจากองค์กรระหว่างประเทศ องค์กรความร่วมมือเพื่อการพัฒนา และองค์กรภายใต้ระบบขององค์การสหประชาชาติ

การประชุมเจ้าหน้าที่ระดับสูงระหว่างรัฐบาลในการทบทวนขั้นสุดท้ายสำหรับการดำเนินการทศวรรษคนพิการแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. 2546 - 2555 ซึ่งดำเนินการโดยคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งเอเชียและแปซิฟิก (ESCAP) และมีรัฐบาลของสาธารณรัฐเกาหลีเป็นเจ้าภาพ โดยเป็นการประชุมเพื่อสรุปการดำเนินงานทศวรรษที่สองของคนพิการแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. 2546 - 2555 และเพื่อประกาศทศวรรษใหม่

รัฐบาลของประเทศที่เข้าร่วมการประชุมเจ้าหน้าที่ระดับสูงระหว่างรัฐบาลได้รับรองปฏิญญารัฐมนตรีว่าด้วยทศวรรษคนพิการแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. 2556 - 2565 และยุทธศาสตร์อินซอนเพื่อ **“ทำสิทธิให้เป็นจริง”** สำหรับคนพิการในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก

ยุทธศาสตร์อินซอนได้มีการกำหนดเป้าประสงค์ในการพัฒนาแบบบูรณาการด้านความพิการเป็นครั้งแรกของภูมิภาคและของโลก โดยเป้าประสงค์ดังกล่าวได้รับการเห็นพ้องในระดับภูมิภาค

มีการประชุมหารือร่วมกันระหว่างรัฐบาลและภาคประชาสังคมที่เกี่ยวข้องมากกว่าสองปี ในการพัฒนายุทธศาสตร์อินซอน โดยประกอบด้วย 10 เป้าประสงค์ 27 เป้าหมาย และ 62 ตัวชี้วัด

ยุทธศาสตร์อินซอนมีรากฐานมาจากอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ และกรอบการปฏิบัติงาน และกึ่งกลางของกรอบการปฏิบัติงานแห่งสหประชาชาติจากทะเลสาบบิวาสู่สังคมบูรณาการ ปลอดภัยจากอุปสรรค และตั้งอยู่บนฐานสิทธิสำหรับคนพิการในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก

ยุทธศาสตร์อินซอนจะเอื้อให้ภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกสามารถวัดความก้าวหน้าในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการเติมเต็มสิทธิคนพิการจำนวน 650 ล้านคนในภูมิภาคนี้ซึ่งส่วนใหญ่มีฐานะยากจน สำนักเลขาธิการของ ESCAP ได้รับมอบหมายให้จัดทำรายงานความก้าวหน้าการดำเนินการตามปฏิญญารัฐมนตรีและยุทธศาสตร์อินซอนทุกๆ สามปี จนกว่าจะสิ้นสุดทศวรรษใน พ.ศ. 2565

ปฏิญญารัฐมนตรีว่าด้วย
ทศวรรษคนพิการแห่งเอเชียและแปซิฟิก
พ.ศ. 2556 - 2565

ปฏิญญารัฐมนตรีว่าด้วยทศวรรษคนพิการ แห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. 2556 – 2565

เรา รัฐมนตรีและผู้แทนจากประเทศสมาชิกและสมาชิกสมทบของ คณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งเอเชียและแปซิฟิก (ESCAP) ได้มารวมตัวกันในการประชุมระดับสูงระหว่างรัฐบาล เพื่อทบทวนการดำเนินการตามทศวรรษคนพิการแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. 2546 - 2555 ครั้งสุดท้าย ณ เมืองอินซอน สาธารณรัฐเกาหลี ระหว่างวันที่ 29 ตุลาคม ถึงวันที่ 2 พฤศจิกายน 2555

ระลึกถึงมติจากการประชุมสมัชชาแห่งสหประชาชาติ ที่ 37/52 วันที่ 3 ธันวาคม พ.ศ. 2525 ที่ประชุมได้มีการรับรองแผนปฏิบัติการระดับโลกว่าด้วยเรื่องคนพิการ¹ และมติที่ 48/96 วันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2536 ที่ประชุมได้มีการรับรองกฎมาตรฐานเพื่อความเสมอภาคทางด้านโอกาสของคนพิการ ซึ่งคนพิการจะได้รับการยอมรับในฐานะที่เป็นทั้งองค์ประกอบหลักและผู้รับประโยชน์ในการพัฒนาทุกด้าน

และระลึกถึงมติจากการประชุมสมัชชาแห่งสหประชาชาติ ที่ 61/106 วันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2549 ที่ประชุมได้มีการรับรองอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ และพิธีสารเลือกรับ ซึ่งมีผลบังคับใช้ในวันที่ 3 พฤษภาคม พ.ศ. 2551

นอกจากนี้ยังระลึกถึงมติจากการประชุมสมัชชาแห่งสหประชาชาติ ที่ 65/1 วันที่ 22 กันยายน พ.ศ. 2553 ภายใต้หัวข้อ **“ปฏิบัติตามสัญญา : รวมพลังเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ”** ในการนี้ ที่ประชุม

¹ A/37/35/Add. 1 and Corr.1, annex, sect. VIII, recommendation 1 (IV).

ได้ตระหนักว่านโยบายและการปฏิบัติ จะต้องมุ่งเน้นที่คนยากจนและคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบางที่สุด รวมทั้งคนพิการ เพื่อที่คนกลุ่มนี้จะได้ประโยชน์จากการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ

ยินดีกับมติการประชุมสมัชชาแห่งสหประชาชาติที่กำหนดให้มีการประชุมเจ้าหน้าที่ระดับสูงเพื่อการตระหนักถึงเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษและเป้าหมายการพัฒนาอื่นๆ เกี่ยวกับคนพิการ ที่ได้มีการตกลงร่วมกันในระดับนานาชาติ โดยเป็นการประชุมระหว่างผู้นำรัฐหรือผู้นำรัฐบาล เมื่อวันที่ 23 กันยายน พ.ศ. 2556 โดยมีแนวคิดหลักคือ **“แนวทางการดำเนินการต่อไป : วาระการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับคนพิการจนถึงปี 2558 และปีต่อไป”**²

ระลึกถึงมติจากการประชุมสมัชชาแห่งสหประชาชาติ ที่ 66/290 วันที่ 10 กันยายน พ.ศ. 2555 ได้ทำความเข้าใจร่วมกันในเรื่องความมั่นคงของมนุษย์ ซึ่งระบุว่าบุคคลทุกคน โดยเฉพาะกลุ่มคนที่มีความเปราะบาง มีสิทธิที่จะเป็นอิสระจากความกลัวและปลอดภัยจากความขาดแคลน และมีความเท่าเทียมในการอุปโภคสิทธิและพัฒนาศักยภาพของตนอย่างเต็มที่

นอกจากนี้ยังระลึกถึงมติจากการประชุมสมัชชาแห่งสหประชาชาติ ที่ 48/3 วันที่ 23 เมษายน พ.ศ. 2535 ว่าด้วยทศวรรษคนพิการแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. 2536 - 2545 ซึ่งเป็นครั้งแรกในโลกที่สมัชชามีการประกาศทศวรรษคนพิการแห่งภูมิภาค

และยังมีการระลึกถึงมติจากการประชุมสมัชชาแห่งสหประชาชาติ ที่ 58/4 วันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2545 มีมติเรื่องการส่งเสริมสังคมบูรณาการปลอดภัยอุปสรรคและตั้งอยู่บนฐานสิทธิสำหรับคนพิการในภูมิภาคเอเชีย

² มติที่ประชุมสมัชชา เลขที่ 66/124 วันที่ 19 ธันวาคม พ.ศ. 2554

และแปซิฟิก ในศตวรรษที่ 21 โดยที่ประชุมสมัชชาได้ประกาศขยายทศวรรษคนพิการแห่งเอเชียและแปซิฟิก ออกไปอีกหนึ่งทศวรรษ คือ พ.ศ. 2546 -2555

ระลึกถึงมติจากการประชุมสมัชชาแห่งสหประชาชาติ ที่ 59/3 วันที่ 4 กันยายน พ.ศ. 2545 ว่าด้วยการดำเนินการในระดับภูมิภาคสำหรับกรอบการปฏิบัติงานแห่งสหประชาชาติจากทะเลสาบบิวาสู่อสังคมนุรณาการ ปลอดภัยจากอุปสรรคและตั้งอยู่บนฐานสิทธิสำหรับคนพิการในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. 2546 - 2555 ซึ่งสมัชชาได้ขอให้ประเทศสมาชิกและสมาชิกสมทบสนับสนุนการดำเนินการตามกรอบการปฏิบัติงานแห่งสหประชาชาติ

และยังระลึกถึงมติจากการประชุมสมัชชาแห่งสหประชาชาติ ที่ 64/8 วันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2551 เรื่องการดำเนินการในระดับภูมิภาคสำหรับกรอบการปฏิบัติงานและกึ่งกลางกรอบการปฏิบัติงานแห่งสหประชาชาติจากทะเลสาบบิวาสู่อสังคมนุรณาการ ปลอดภัยจากอุปสรรคและตั้งอยู่บนฐานสิทธิสำหรับคนพิการในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก โดยสมัชชาได้มีมติให้จัดการประชุมเจ้าหน้าที่รัฐบาลระดับสูงระหว่างประเทศ เพื่อทบทวนการดำเนินงานตามกรอบการปฏิบัติงานและกึ่งกลางกรอบการปฏิบัติงานแห่งสหประชาชาติจากทะเลสาบบิวาฯ ใน พ.ศ. 2555 ซึ่งเป็นปีสุดท้ายของทศวรรษคนพิการแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. 2546 - 2555

นอกจากนี้ยังระลึกถึงมติจากการประชุมสมัชชาแห่งสหประชาชาติ ที่ 66/11 วันที่ 19 พฤษภาคม พ.ศ. 2553 ว่าด้วยการเตรียมการในระดับภูมิภาคเพื่อจัดการประชุมระดับสูงระหว่างรัฐบาล เพื่อทบทวนการดำเนินการตามทศวรรษคนพิการแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. 2546 - 2555 ครั้งสุดท้าย

สมาชิกส่งเสริมให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนได้เข้าร่วมในกระบวนการเตรียมการเพื่อนำไปสู่การประชุมเจ้าหน้าที่รัฐบาลระดับสูงระหว่างประเทศ

ระลึกถึงมติจากการประชุมสมาชิกแห่งสหประชาชาติ ที่ 68/7 วันที่ 23 พฤษภาคม พ.ศ. 2555 ได้ประกาศทศวรรษคนพิการแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. 2556 - 2565 และกระตุ้นให้ประเทศสมาชิกและสมาชิกสมทบมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการประชุมเจ้าหน้าที่รัฐบาลระดับสูงระหว่างประเทศพิจารณาและรับรองกรอบยุทธศาสตร์เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการตามทศวรรษ โดยยึดตามหลักการทั่วไปและข้อบังคับต่างๆ ที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ

สังเกตว่า รายงานระดับโลกว่าด้วยความพิการ ประมาณการว่า ร้อยละ 15 ของประชากรทั้งหมด เป็นผู้ที่มีความพิการอย่างใดอย่างหนึ่ง สำหรับในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกมีคนพิการอยู่ประมาณ 650 ล้านคน ในจำนวนนี้ ร้อยละ 80 อยู่ในประเทศกำลังพัฒนา³

ยินดีกับความก้าวหน้าที่เกิดขึ้นในสองทศวรรษคนพิการแห่งเอเชียและแปซิฟิก ระหว่าง พ.ศ. 2536 - 2555 โดยประเทศสมาชิกและสมาชิกสมทบของ ESCAP ในการสร้างรากฐานสำหรับวิธีการที่ยึดถือสิทธิเป็นหลัก โดยเน้นศักดิ์ศรีของคนพิการ เพื่อการพัฒนาแบบบูรณาการด้านความพิการ โดยเฉพาะในด้านนโยบายและพันธสัญญาของสถาบัน รวมทั้งความก้าวหน้าในด้านนิติบัญญัติและการเสริมพลัง

³ องค์การอนามัยโลก/ธนาคารโลก รายงานระดับโลกว่าด้วยความพิการ (เจนีวา: องค์การอนามัยโลก, 2011), หน้า 29.

สังเกตด้วยความชื่นชมถึงความเสียสละของภาคประชาสังคม โดยเฉพาะองค์กรของคนพิการและองค์กรเพื่อคนพิการที่มีส่วนทำให้เกิดความก้าวหน้า รวมทั้งการรณรงค์อย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างความตระหนักรู้ในเรื่องสิทธิของคนพิการในหลากหลายกลุ่ม การค้นพบแนวทางการปฏิบัติที่ดี และการเข้าร่วมการเสวนาเกี่ยวกับนโยบาย

พึงระลึกว่า ผู้นำในแปซิฟิกที่มาร่วมในการประชุมหมู่เกาะแปซิฟิก ครั้งที่ 41 ซึ่งจัดขึ้นที่พอร์ต วิล่า ได้ยืนยันอีกครั้งโดยผ่านแถลงการณ์เมื่อวันที่ 5 สิงหาคม พ.ศ. 2553⁴ ถึงการสนับสนุนกลยุทธ์ด้านคนพิการของภูมิภาคแปซิฟิก พ.ศ. 2553 - 2558⁵ เพื่อปกป้องและส่งเสริมสิทธิคนพิการ เพื่อจัดทำกรอบความร่วมมือเพื่อสร้างประชาคมแปซิฟิกที่มีการบูรณาการด้านความพิการ และเพื่อสร้างเสริมพันธสัญญาของผู้เกี่ยวข้องเพื่อนำไปสู่การดำเนินการตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการและเครื่องมืออื่นๆ ที่ส่งเสริมสิทธิมนุษยชน ในด้านที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ

สังเกตด้วยความชื่นชมถึงปฏิญญาบาลีว่าด้วยการขยายบทบาทและการมีส่วนร่วมของคนพิการในประชาคมอาเซียน⁶ ซึ่งรับรอง ณ วันที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ. 2554 โดยสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ASEAN) ในการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียน ครั้งที่ 19 ซึ่งจัดขึ้นที่บาหลี สาธารณรัฐอินโดนีเซีย โดยที่ประชุมได้ประกาศให้ พ.ศ. 2554 - 2563 เป็นทศวรรษคนพิการแห่งอาเซียน เพื่อประกันการมีส่วนร่วมอย่างเต็มประสิทธิภาพของคนพิการ รวมทั้งการรวมประเด็นด้านคนพิการไว้ในนโยบายและแผนงานต่างๆ

⁴ ดู www.forumsec.org/resources/uploads/attachments/documents/2010_Forum_Communique.pdf.

⁵ สำนักเลขาธิการการประชุมหมู่เกาะแปซิฟิก เอกสาร PIFS (09)FDMM.07 (ดูได้ที่ www.forumsec.org.fj).

⁶ ดู www.aseansec.org/documents/19th%20summit/Bali_Declaration_on_Disabled_Person.pdf.

ของอาเซียน ภายใต้เสาหลักทั้งสามด้านของอาเซียน ได้แก่ เสาหลักด้านการเมือง และความมั่นคง เสาหลักด้านเศรษฐกิจ และเสาหลักด้านสังคมและวัฒนธรรม

ยินดีกับหุ้นส่วนการพัฒนาปูซานเพื่อความร่วมมือด้านการพัฒนาที่มี ประสิทธิภาพ⁷ ซึ่งรับรองเมื่อวันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2554 ในการประชุมเจ้าหน้าที่ ระดับสูงด้านประสิทธิภาพในการให้ความช่วยเหลือครั้งที่ 4 ณ เมืองปูซาน สาธารณรัฐเกาหลี ซึ่งตระหนักถึงความสำคัญของพันธสัญญาในระดับสากล ในการสร้างรากฐานด้านความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่มีประสิทธิภาพ

และยังยินดีกับปฏิญญาปักกิ่งว่าด้วยการพัฒนาแบบบูรณาการด้าน ความพิการ⁸ ซึ่งรับรอง ณ วันที่ 8 มิถุนายน พ.ศ. 2555 ในการประชุมที่มี แนวคิดหลักว่า “ขจัดอุปสรรค ส่งเสริมการมีส่วนร่วม” ซึ่งตระหนักถึงความ สำคัญของการเร่งให้มีการให้สัตยาบันและดำเนินการตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิ คนพิการ และรวมมิติด้านคนพิการไว้ในวาระการพัฒนาในภาคส่วนต่างๆ ของ สหประชาชาติภายหลัง พ.ศ. 2558

สังเกตถึงแนวทางในการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยชุมชน⁹ ซึ่งเป็นเอกสาร ร่วมระหว่างองค์การอนามัยโลก องค์การแรงงานสากล องค์การเพื่อการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ และสมาพันธ์การพัฒนา คนพิการสากล ซึ่งได้จัดทำกลยุทธ์ในการลดความยากจนที่ครอบคลุมในหลาย ภาคส่วนเพื่อการดำเนินการตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ

⁷ ดู www.aideffectiveness.org/busanhlf4/images/stories/hlf4/OUTCOME_DOCUMENT_-_FINAL.EN.pdf.

⁸ ดู E/ESCAP/APDDP(3)INF/5.

⁹ ดู www.who.int/disabilities/cbr/guidelines/en/index.html.

¹⁰ ดู General Assembly resolution 66/288 วันที่ 27 กรกฎาคม พ.ศ. 2555

ระลึกถึงเอกสารที่เป็นผลจากการประชุมของสหประชาชาติเรื่องการพัฒนาที่ยั่งยืนภายใต้แนวคิดหลัก **“อนาคตที่เราต้องการ”**¹⁰ ซึ่งได้มีการรับรองในการประชุมเมื่อวันที่ 22 มิถุนายน พ.ศ. 2555 ในการประชุมดังกล่าว ได้มีการรับรองการระบุดนพิการและการตระหนักถึงสิทธิในการที่จะเข้าร่วมในมาตรการเพื่อเร่งให้เกิดการดำเนินการตามพันธสัญญาว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน

สังเกตด้วยความกังวลว่า ยังคงมีข้อท้าทายอยู่มากที่จะต้องมีการหยิบยกขึ้นมา เพื่อประกันว่าคนพิการในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก มีสิทธิที่จะเข้าถึงโดยเท่าเทียมซึ่งโอกาสด้านเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งการมีส่วนร่วมทางการเมืองและในด้านอื่นๆ ของชีวิต

ให้ความสำคัญกับความจำเป็นในการหยิบยกประเด็นด้านความพิการอันเนื่องมาจากการมีประชากรสูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในอนาคตซึ่งเป็นแนวโน้มของประเทศในเอเชียและแปซิฟิก

สังเกตด้วยความกังวลอย่างยิ่งถึงผลกระทบที่เกิดกับคนพิการมากกว่าคนทั่วไปอย่างมากเมื่อเทียบเป็นสัดส่วนในกรณีที่เกิดภัยพิบัติ ซึ่งในช่วงสามทศวรรษที่ผ่านมา ภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกเป็นภูมิภาคที่ประสบภัยพิบัติมากที่สุด

และยังสังเกตด้วยความกังวลอย่างยิ่งว่าการมองภาพคนพิการแบบเหมารวม (โดยเฉพาะในด้านลบ) และพฤติกรรม การเลือกปฏิบัติยังคงมีอยู่

ให้ความสนใจกับโอกาสที่เพิ่มขึ้นในการส่งเสริมและพิทักษ์สิทธิคนพิการ รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อขยายโอกาสการเข้าถึงสภาพแวดล้อมทางกายภาพ การขนส่งมวลชน ความรู้ ข้อมูลและการสื่อสาร

¹⁰ ดู General Assembly resolution 66/288 วันที่ 27 กรกฎาคม พ.ศ. 2555

- 1** รัชยุทธศาสตร์อินซอน เพื่อ **“ทำลิตริให้เป็นจริง”** สำหรับคนพิการ ในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก ที่แนบมาพร้อมกันนี้ เพื่อเป็นตัวเร่ง ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ (ในช่วงทศวรรษใหม่ของคนพิการในเอเชียและ แปซิฟิก พ.ศ. 2556 - 2565) ด้านวิสัยทัศน์ของภูมิภาคในเรื่องของ สังคมบูรณาการเพื่อสร้างหลักประกัน ส่งเสริมและยึดถือสิทธิคนพิการ ในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก

- 2** ตระหนักถึงบทบาทของรัฐบาลในการสร้างหลักประกัน ส่งเสริมและ ยึดถือสิทธิคนพิการ และส่งเสริมการรวมมิติด้านคนพิการไว้ในวาระ การพัฒนาในภาคส่วนต่างๆ ของสหประชาชาติภายหลัง พ.ศ. 2558

- 3** ผูกพันที่จะดำเนินการตามปฏิญญาฉบับปัจจุบันและยุทธศาสตร์อินซอน โดยการส่งเสริมกิจกรรมอันจะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายและ เป้าประสงค์ภายใน พ.ศ. 2565

- 4** เชิญผู้เกี่ยวข้องทั้งหมด รวมทั้งองค์กรหรือหน่วยงานดังต่อไปนี้ ให้เข้าร่วมในพันธกิจความร่วมมือในระดับภูมิภาคเพื่อให้เกิด การดำเนินการตามปฏิญญาฉบับปัจจุบันและยุทธศาสตร์อินซอน :
 - เอ** องค์กรระหว่างรัฐบาลในระดับอนุภูมิภาค รวมทั้งสมาคมประชาชาติ แห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ องค์กรความร่วมมือทางเศรษฐกิจ สมาคมหมู่เกาะแปซิฟิก และสมาคมเอเชียใต้เพื่อความร่วมมือ ในภูมิภาค เพื่อส่งเสริมและสร้างความเข้มแข็งในการร่วมมือกัน ในระดับอนุภูมิภาคเพื่อการพัฒนาแบบบูรณาการด้านความพิการ ทั้งนี้โดยได้รับความร่วมมือจาก ESCAP

- บ** หน่วยงานด้านความร่วมมือเพื่อการพัฒนา เพื่อสร้างความเข้มแข็งในการรวมประเด็นด้านคนพิการไว้ในนโยบาย แผน และโปรแกรมของหน่วยงานเหล่านั้น
- ช** ธนาคารโลกและธนาคารเพื่อการพัฒนาแห่งเอเชีย เพื่อสนับสนุนทรัพยากรด้านเทคนิคและการเงิน ในการที่จะส่งเสริมการพัฒนาแบบบูรณาการด้านความพิการในเอเชียและแปซิฟิก
- ค** หน่วยงานของสหประชาชาติ รวมทั้งโครงการ กองทุน และองค์การชำนาญการพิเศษเฉพาะเรื่องและ ESCAP เพื่อที่จะทำให้เกิดการพัฒนาแบบบูรณาการด้านความพิการในเอเชียและแปซิฟิก รวมทั้งโดยผ่านทางกลไกที่มีอยู่ ทั้งในระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับสากล เช่น กลุ่มการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ และคณะทำงานระดับประเทศของสหประชาชาติ
- ฉ** องค์กรภาคประชาสังคม โดยเฉพาะองค์กรของคนพิการและองค์กรเพื่อคนพิการ เพื่อการมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพในการตรวจสอบและประเมินทศวรรษ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการจำเป็นและความปรารถนาของคนพิการ โดยต้องเข้าถึงคนพิการทุกกลุ่ม เพื่อนำไปสู่การพัฒนาและดำเนินการตามนโยบายและโครงการต่างๆ
- เอพ** องค์กรของคนพิการและองค์กรเพื่อคนพิการ เพื่อการมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในกระบวนการการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์อินซอน
- จ** ภาคเอกชน เพื่อส่งเสริมธุรกิจที่เอื้อต่อคนพิการ

5 เรียกร้องให้สำนักเลขาธิการ ESCAP ดำเนินการดังต่อไปนี้ :

- เอ เห็นพ้องที่จะให้ความสำคัญต่อการสนับสนุนประเทศสมาชิกและสมาชิกสมทบในการดำเนินการอย่างเต็มที่และมีประสิทธิผลสำหรับปฏิญญาฉบับปัจจุบันและยุทธศาสตร์อินซอน โดยร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- บี เข้าร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและกระตุ้นให้มีส่วนร่วมในการดำเนินการตามปฏิญญาฉบับปัจจุบันและยุทธศาสตร์อินซอน
- ซี นำเสนอผลจากการประชุมเจ้าหน้าที่ระดับสูงระหว่างรัฐบาลให้กับคณะกรรมการในสมัยการประชุมครั้งที่หกสิบเก้าเพื่อลงนามรับรอง
- ดี นำเสนอผลจากการประชุมเจ้าหน้าที่ระดับสูงระหว่างรัฐบาลในที่ประชุมระดับสูงว่าด้วยการตระหนักถึงเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษและเป้าหมายอื่นๆ ในการพัฒนาด้านคนพิการที่ได้มีการตกลงกันในระดับนานาชาติ ซึ่งจัดขึ้นในวันที่ 23 กันยายน พ.ศ. 2556 โดยผ่านทางประธานคณะกรรมการ
- อี รายงานความก้าวหน้าการดำเนินการตามปฏิญญาฉบับปัจจุบันและยุทธศาสตร์อินซอนต่อคณะกรรมการทุกสามปีจนกระทั่งสิ้นสุดทศวรรษ

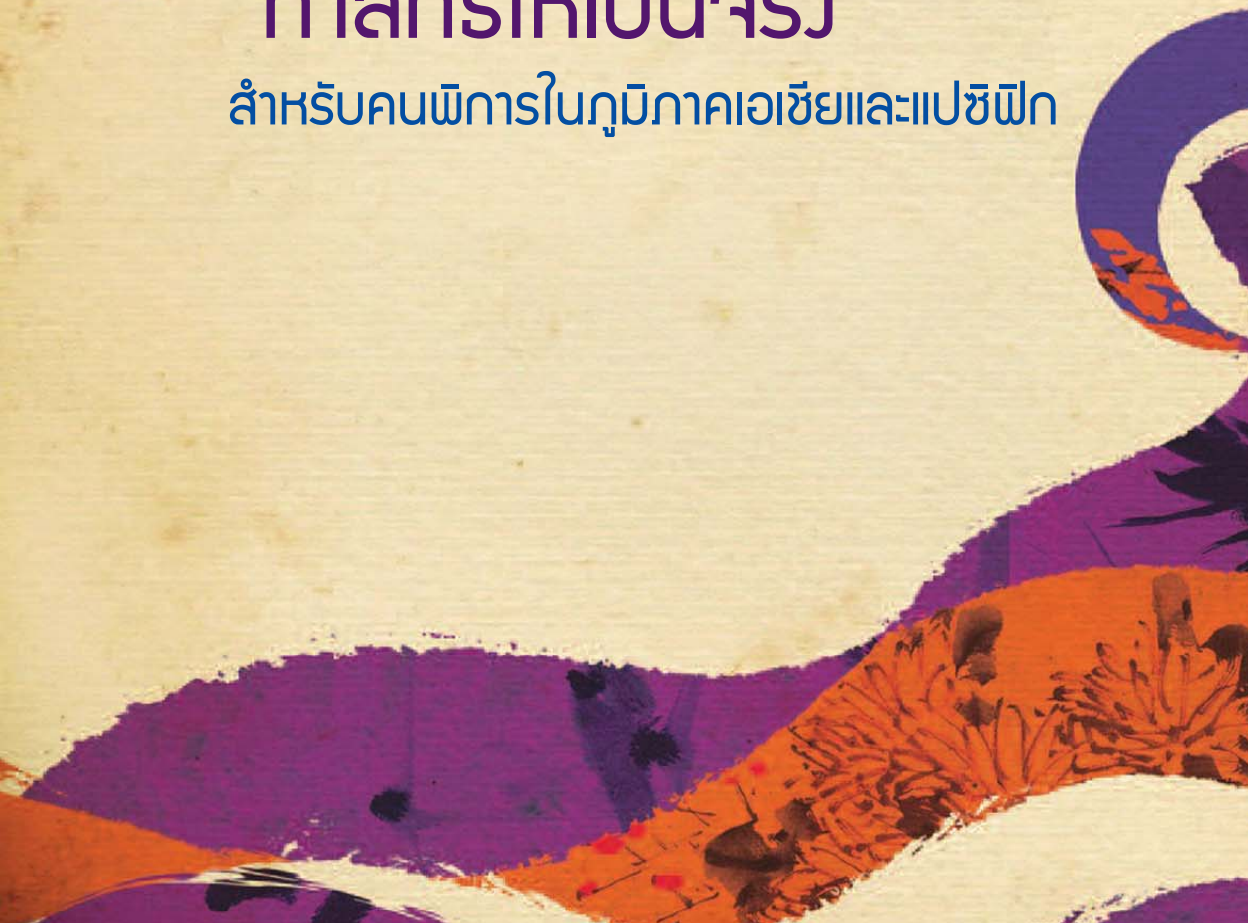
เอฟ พัฒนาแผนการทำงานเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการตามยุทธศาสตร์อินชอน เพื่อ **“ทำสิทธิให้เป็นจริง”** สำหรับคนพิการในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก รวมทั้งข้อกำหนดเรื่องการรายงานเพื่อนำเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนที่เจ็ดสิบ

- 6** เสนอให้คณะกรรมการตัดสินใจในสมัยการประชุมครั้งที่หกสิบเก้าที่จะจัดการประชุมเจ้าหน้าที่ระดับสูงระหว่างรัฐบาลเพื่อทบทวนความก้าวหน้าในช่วงกึ่งกลางทศวรรษ (พ.ศ. 2560) และเมื่อสิ้นสุดทศวรรษ (พ.ศ. 2565)

ยุทธศาสตร์อินซอน...เพื่อ

“ทำสิทธิให้เป็นจริง”

สำหรับคนพิการในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก

ยุทธศาสตร์อินชอน เพื่อ “ทำสิทธิให้เป็นจริง” สำหรับคนพิการในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก

มีเป้าหมายเพื่อเร่งให้
เกิดการพัฒนาแบบ
บูรณาการด้าน
ความพิการ และ
การให้สัตยาบัน
และการดำเนินการ
ตามอนุสัญญาว่าด้วย
สิทธิคนพิการ

**ก่อกำเนิดจาก
ประสบการณ์ 20 ปี :**
ทศวรรษคนพิการ
แห่งเอเชียและแปซิฟิก
สองทศวรรษ จาก
พ.ศ. 2536 - 2545
และ พ.ศ. 2546 - 2555

ลักษณะเด่น :
มีกรอบเวลาในการดำเนินงาน
มีเป้าหมายและเป้าประสงค์
ที่วัดได้ ยึดหลักการของ
อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ

ตั้งอยู่บนพื้นฐาน
ของอนุสัญญา
ว่าด้วยสิทธิคนพิการ

**กรอบเวลาเพื่อ
บรรลุเป้าประสงค์ :**
ทศวรรษคนพิการ
แห่งเอเชียและแปซิฟิก
พ.ศ. 2556 - 2565

เพื่อให้ภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก
เป็นภูมิภาคที่บูรณาการด้าน
ความพิการ ทุนส่วนการพัฒนา
จะต้องมีลักษณะ :

- องค์กรประกอบหลายภาคส่วน
- ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย
จากหลายฝ่าย
- เป็นระดับที่มี
ความหลากหลาย

10 เป้าประสงค์เพื่อ “ทำสิทธิให้เป็นจริง”

1

ลดความยากจน
และขยายโอกาส
ในการทำงาน
และการจ้างงาน

2

ส่งเสริมการมีส่วนร่วม
ในกระบวนการ
ทางการเมือง
และการตัดสินใจ

3

ส่งเสริมการเข้าถึง
สภาพแวดล้อม
ทางกายภาพ
การขนส่งสาธารณะ
ความรู้ และการสื่อสาร

4

เสริมสร้างความเข้มแข็ง
การคุ้มครองทางสังคม

5

ขยายการช่วยเหลือในระยะแรกเริ่ม
และด้านการศึกษาให้กับเด็กพิการ

6

ประกันความเท่าเทียม
ทางเพศ
และการเสริมพลังสตรี

7

ประกันการจัดการและ
การลดความเสี่ยง
จากภัยพิบัติสำหรับ
คนพิการ

8

ปรับปรุงข้อมูล
ด้านคนพิการให้น่าเชื่อถือ
และสามารถ
เปรียบเทียบได้

9

เร่งให้มีการให้สัตยาบันและดำเนินการ
ตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ
และการปรับกฎหมายในประเทศ
ให้สอดคล้องกับอนุสัญญา

10

พัฒนาความร่วมมือใน
ระดับอนุภูมิภาค
ภูมิภาค
และระหว่างภูมิภาค

ยุทธศาสตร์อินชอน เพื่อ “ทำสิทธิให้เป็นจริง” สำหรับคนพิการในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก

เอ ภูมิภาคหลัก

- 1** การพัฒนายุทธศาสตร์อินชอน เพื่อ “ทำสิทธิให้เป็นจริง” สำหรับคนพิการในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก เกิดจากการที่ได้มีการประกาศและบังคับใช้ทศวรรษคนพิการแห่งเอเชียและแปซิฟิกสองทศวรรษติดต่อกัน คือ ทศวรรษแรก พ.ศ. 2536 - 2545 และทศวรรษที่สอง พ.ศ. 2546 - 2555 รวมทั้งอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ ซึ่งรับรองโดยที่ประชุมสมัชชาแห่งสหประชาชาติ¹¹ ใน พ.ศ. 2549
- 2** การพัฒนายุทธศาสตร์อินชอน เป็นผลที่เกิดจากความร่วมมือของหลายภาคส่วน เช่น รัฐบาล องค์กรของคนพิการ และองค์กรเพื่อคนพิการ รวมทั้งผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยเกิดจากการสังเกต การใช้ข้อมูลสะท้อนกลับ และความเข้าใจที่ได้จากการหารือกันในระดับภูมิภาค ดังนี้ : การประชุมกลุ่มผู้เชี่ยวชาญร่วมกับการหารือผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อทบทวนการดำเนินงานตามทศวรรษคนพิการแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. 2546 - 2555 กรอบการปฏิบัติงานแห่งสหประชาชาติจากทะเลสาบบิวาว่า (กรุงเทพฯ วันที่ 23 - 25 มิถุนายน พ.ศ. 2553) การประชุมคณะกรรมการด้านการพัฒนาสังคม สมัยที่ 2 (กรุงเทพฯ วันที่ 19 - 21 ตุลาคม พ.ศ. 2553) การหารือในระดับภูมิภาคระหว่างผู้เกี่ยวข้องสำหรับการประชุมเจ้าหน้าที่ระดับสูงระหว่างรัฐบาลเพื่อการทบทวนขั้นสุดท้ายของทศวรรษคนพิการแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. 2546 - 2555 (กรุงเทพฯ วันที่ 14 - 16 ธันวาคม พ.ศ. 2554) และการประชุมในระดับภูมิภาคเพื่อเตรียมจัดการประชุมเจ้าหน้าที่รัฐบาลระดับสูงระหว่างประเทศเพื่อการทบทวนขั้นสุดท้ายของการดำเนินงานตามทศวรรษคนพิการแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. 2546 - 2555 (กรุงเทพฯ วันที่ 14 - 16 มีนาคม พ.ศ. 2555)

¹¹ ที่ประชุมใหญ่สมัชชาสามัญ มติที่ 61/106 ภาคผนวก I

- 3** ข้อเสนอจากรัฐบาลและองค์กรของคณพิการ และองค์กรเพื่อคณพิการ ที่ได้จากการสำรวจด้านความพิการ จัดโดยคณะกรรมการการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งเอเชียและแปซิฟิก (ESCAP) ใน พ.ศ. 2554 - 2555 เพื่อการทบทวนขั้นสุดท้ายของทศวรรษคณพิการแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. 2546 - 2555 ได้ให้ข้อมูลที่สำคัญต่อการนำมาใช้พัฒนา ยุทธศาสตร์อินซอน
- 4** ยุทธศาสตร์อินซอนไม่ได้มีเจตนาที่จะให้ซ้ำซ้อนกับกลไกการดำเนินงาน ที่มีอยู่ซึ่งได้ครอบคลุมทุกด้านอยู่แล้ว ทั้งกรอบการปฏิบัติงานแห่ง สหัฐวรรษจากทะเลสาบบิวาสู้สังคมบูรณาการ ปลอดภัยอุปสรรค และตั้งอยู่บนฐานสิทธิสำหรับคณพิการในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก (BMF) และช่วงกึ่งกลางของกรอบการปฏิบัติงานแห่งสหัฐวรรษจาก ทะเลสาบบิวา (BMF Plus 5) และอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคณพิการซึ่งจะ ยังคงยึดถือเป็นกรอบนโยบายที่ครอบคลุมงานด้านคณพิการในภูมิภาค ต่อไป
- 5** เช่นเดียวกับเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัฐวรรษ¹² เป้าประสงค์และ เป้าหมายของยุทธศาสตร์อินซอน เป็นเป้าหมายที่มีกรอบเวลาในการ ดำเนินงาน เพื่อเร่งให้เกิดการดำเนินงานโดยเน้นที่การบรรลุเป้าประสงค์ และเป้าหมายที่สำคัญของทศวรรษใหม่ของคณพิการแห่งเอเชีย และแปซิฟิก พ.ศ. 2556 - 2565 รวมทั้งจัดให้มีการประเมินความก้าวหน้า ของแต่ละประเทศและเขตการปกครองตนเองในเอเชียและแปซิฟิก

¹² เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัฐวรรษ ประกอบด้วย 8 เป้าประสงค์ 21 เป้าหมาย และ 60 ตัวชี้วัด

หลักการและทิศทางของนโยบาย

ยุทธศาสตร์อื่นขอใช้หลักการของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ :

- เอ** การเคารพในศักดิ์ศรีที่มีมาแต่กำเนิด การอยู่ได้ด้วยตนเอง รวมถึงเสรีภาพในการตัดสินใจเลือกด้วยตนเอง และความเป็นอิสระของบุคคล
- บี** การไม่เลือกปฏิบัติ
- ซี** การเข้าไปมีส่วนร่วมและเป็นส่วนหนึ่งของสังคมอย่างเต็มที่ และมีประสิทธิภาพในสังคม
- ดี** การเคารพความแตกต่างและการยอมรับว่าคนพิการเป็นส่วนหนึ่งของความหลากหลายของมนุษย์และเป็นส่วนหนึ่งของมนุษยชาติ
- อี** ความเท่าเทียมกันของโอกาส
- เอฟ** ความสามารถในการเข้าถึง
- จี** ความเท่าเทียมกันระหว่างหญิงชาย
- เอช** การเคารพศักยภาพที่เหมาะสมกับวัยของเด็กพิการและการเคารพสิทธิของเด็กพิการในการที่จะสงวนรักษาอัตลักษณ์แห่งตน

7 เพื่อเป็นการตระหนักถึงและปกป้องสิทธิของคนพิการในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก ยุทธศาสตร์อื่นขอให้ความสำคัญกับทิศทางนโยบายดังต่อไปนี้ :

- เอ** มาตรการทางกฎหมาย ทางการบริหาร และมาตรการอื่นๆ ที่เอื้อต่อการเข้าถึงและการใช้สิทธิของคนพิการ ได้ถูกยอมรับ ถูกนำมาใช้ นำมาทบทวน และทำให้แข็งแกร่งขึ้น เพื่อขจัดการเลือกปฏิบัติด้วยเหตุแห่งความพิการ

- บ** นโยบายและแผนการพัฒนา ได้ให้ความสำคัญกับประเด็นด้านความพิการและประเด็นด้านเพศสภาพ และส่งเสริมให้มีการรวมประเด็นด้านการออกแบบที่เป็นสากลเข้าไว้ในการพัฒนาทางเทคโนโลยี เพื่อให้คนพิการสามารถใช้สิทธิของตนได้อย่างเต็มที่
- ป** นโยบายและแผนการพัฒนาให้ความสำคัญกับความต้องการขั้นพื้นฐานของคนพิการ และครอบครัวที่มีฐานะยากจน
- ค** มีการเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลด้านคนพิการอย่างมีประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับเวลา โดยแยกตามเพศ เพื่อใช้เป็นรากฐานในการวางนโยบาย
- จ** นโยบายและแผนงานระดับชาติ ระดับย่อยภายในประเทศ และระดับท้องถิ่นมีรากฐานมาจากแผนต่างๆ ที่ได้รวมประเด็นด้านคนพิการไว้อย่างชัดเจน และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของคนพิการในกระบวนการตัดสินใจที่เกี่ยวข้อง โดยผ่านทางองค์กรตัวแทน
- ฉ** มีการสนับสนุนด้านงบประมาณที่จำเป็นให้กับการพัฒนาที่รวมประเด็นด้านคนพิการเข้าไว้ และมีนโยบายด้านภาษีที่เอื้อต่อการมีส่วนร่วมของคนพิการ
- ช** หน่วยงาน/กิจการระดับชาติ ระดับอนุภูมิภาค ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทั้งหมด รวมถึงมีมติด้านคนพิการเข้าไว้ในนโยบายและแผนงานของตน

เอช มีความร่วมมือในระดับชาติ ระดับย่อยภายในประเทศ และระดับท้องถิ่น ซึ่งมีการเชื่อมโยงไปถึงระดับอนุภูมิภาค และระดับภูมิภาค ประกันว่ามี การรวมประเด็นด้านคนพิการไว้ในนโยบายและแผนงานด้านการพัฒนาอย่างเข้มแข็ง ผ่านการหารือและความร่วมมือจากหลายภาคส่วน เพื่อเร่งและทบทวนการดำเนินงานทศวรรษคนพิการ และเพื่อแลกเปลี่ยนแนวทางการปฏิบัติที่ดี

ไอ การพัฒนาโดยเน้นชุมชนเป็นหลักและการพัฒนาโดยเน้นครอบครัวเป็นหลัก ได้รับการสนับสนุนเพื่อเป็นหลักประกันว่าคนพิการทุกคนสามารถมีส่วนร่วมและได้ประโยชน์อย่างเท่าเทียมกับผู้อื่นจากข้อริเริ่มเพื่อการพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแผนงานด้านการบรรเทาความยากจน โดยไม่คำนึงถึงสถานะทางเศรษฐกิจสังคม ความเชื่อทางศาสนา ชาติพันธุ์ และถิ่นที่อยู่

เจ คนพิการรวมอยู่ในกระแสหลักของวิถีชีวิตในชุมชน และได้รับการสนับสนุนให้มีอิสระในการตัดสินใจเลือกด้วยตัวเองอย่างเท่าเทียมกับผู้อื่น รวมทั้งการเลือกที่จะมีวิถีชีวิตอิสระ

เค คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสภาพแวดล้อมทางกายภาพ การขนส่งมวลชน ความรู้ ข้อมูลและสารสนเทศ โดยผ่านการออกแบบที่เป็นสากล และเทคโนโลยีเครื่องช่วยที่ได้ รับการปรับตามความเหมาะสม โดยจำเป็นต้องพิจารณาถึงประเด็นด้านเศรษฐศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ภาษาศาสตร์ และความหลากหลายทางวัฒนธรรม ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นการเชื่อมต่อไปสู่โอกาสในการใช้สิทธิของคนพิการ

แอล มีการเสริมพลังให้กับกลุ่มคนพิการที่หลากหลายซึ่งเป็นกลุ่มที่ยังเสียเปรียบในด้านการมีตัวแทน เช่น เด็กพิการ เยาวชนพิการ สตรีพิการ คนพิการด้านสติปัญญา การเรียนรู้ และพัฒนาการ บุคคลออทิสติก คนพิการทางจิตใจ ทางสังคม คนหูหนวก คนหูตึง และผู้ที่สูญเสียการได้ยินในภายหลัง คนหูหนวกและตาบอด คนพิการซ้ำซ้อน คนพิการระดับรุนแรง ผู้สูงอายุพิการ คนพิการที่ติดเชื้อเอช ไอ วี คนพิการที่เกิดจากโรคไม่ติดต่อ คนพิการที่เกิดจากโรคเรื้อรัง คนพิการที่เกิดจากสภาวะด้านสุขภาพ และโรคลมชักที่ไม่ตอบสนองต่อการรักษา คนพิการที่เกิดจากอุบัติเหตุบนท้องถนน คนพิการที่เป็นชนพื้นเมืองดั้งเดิมหรือเป็นชนกลุ่มน้อย คนพิการที่เป็นคนเร่ร่อนหรือขาดแคลนที่อยู่อาศัย คนพิการที่อยู่ในสถานการณ์เสี่ยงรวมทั้งสถานการณ์ความขัดแย้งทางอาวุธ สถานการณ์ฉุกเฉินทางมนุษยธรรม ภัยพิบัติที่เกิดจากธรรมชาติและจากมนุษย์ คนพิการที่เป็นเหยื่อการประทุษร้าย คนพิการที่ไม่มีสถานภาพทางกฎหมาย คนพิการที่เป็นเหยื่อจากความรุนแรงภายในบ้าน โดยเฉพาะเด็กและสตรี คนพิการที่ครอบครัวทำหน้าที่เป็นตัวแทน รวมทั้งคนพิการที่เป็นคนชายขอบซึ่งอาศัยอยู่ในชุมชนแออัด ชนบทที่ห่างไกล และตามเกาะต่างๆ

เอ็ม องค์กรของคนพิการและองค์กรเพื่อคนพิการ กลุ่มช่วยเหลือตนเองและกลุ่มพิทักษ์สิทธิของตนเอง ด้วยความช่วยเหลือตามที่ต้องการจากครอบครัวและผู้ดูแล สามารถมีส่วนร่วมในการตัดสินใจตามความเหมาะสม เพื่อให้แน่ใจว่าประโยชน์ของกลุ่มคนชายขอบได้รับการดูแลอย่างเพียงพอ

เอ็ม กิจกรรมเกี่ยวกับการเพิ่มความตระหนักรู้ได้รับการสนับสนุน และดำเนินการอย่างต่อเนื่องในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก โดยผ่านทาง การสนับสนุนด้านงบประมาณที่พอเพียงในเอเชีย และแปซิฟิกในช่วงของทศวรรษคนพิการ เพื่อปรับปรุงทัศนคติ และพฤติกรรม และเพื่อใช้ประโยชน์จากการรวมตัวกันของ องค์กรในระดับพหุภาคีที่มีประสิทธิผล เพื่อการดำเนินการ ตามทศวรรษคนพิการ

ซี เป้าประสงค์และเป้าหมายของ ยุทธศาสตร์อินซอน

- ยุทธศาสตร์อินซอนประกอบด้วย 10 เป้าประสงค์ 27 เป้าหมาย และ 62 ตัวชี้วัด
- กรอบเวลาในการที่จะบรรลุเป้าประสงค์และเป้าหมายก็คือ ทศวรรษคนพิการแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. 2556 - 2565
- เป้าประสงค์ บ่งบอกถึงการบรรลุผลสัมฤทธิ์ เป้าหมาย คือ สิ่งที่มีมุ่งหวังว่าต้องบรรลุภายในรอบเวลาที่กำหนด ตัวชี้วัด เป็นตัววัดความก้าวหน้าในการที่จะบรรลุเป้าหมาย และเป็นข้อบ่งชี้ว่าได้มีการบรรลุเป้าหมายเหล่านั้นแล้ว โดยตัวชี้วัดแบ่งเป็นสองประเภท ได้แก่ ตัวชี้วัดหลักและตัวชี้วัดเสริม¹³ และหากเป็นไปได้ตัวชี้วัดทั้งหมด ควรจำแนกตามเพศด้วย

เป้าประสงค์ที่ 1

ลดความยากจนและขยายโอกาสในการทำงานและการจ้างงาน

- ในทศวรรษคนพิการแห่งเอเชียและแปซิฟิกนี้ จะต้องได้เห็นความก้าวหน้ามากขึ้นในการลดความยากจนของคนพิการและครอบครัว คนพิการมีความเสียเปรียบอย่างมากในตลาดแรงงาน และมีส่วนร่วมในด้านเศรษฐกิจน้อย ซึ่งเป็นเหตุให้มีความยากจนมากกว่าคนที่

¹³ ตัวชี้วัดหลัก จะช่วยให้ประเทศต่างๆ สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับความก้าวหน้าของทศวรรษฯ ข้อมูลของตัวชี้วัดหลักเป็นข้อมูลที่หาได้โดยไม่ลำบากนัก ตัวชี้วัดเสริม สามารถนำมาใช้ในการเปรียบเทียบหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างประเทศที่มีลักษณะการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมที่คล้ายกัน ข้อมูลของตัวชี้วัดเหล่านี้เป็นข้อมูลที่หาได้ยากกว่า

ไม่พิการอย่างมาก หนึ่งในแนวทางที่ดีที่สุดในการที่จะหลุดพ้นจากความยากจน คือ การมีงานทำที่เหมาะสม และจำเป็นต้องมีการศึกษาด้วยการฝึกอบรมและการสนับสนุนที่จำเป็นเพื่อให้สามารถทำงานนั้นได้อย่างยั่งยืน ผู้ที่มีความสามารถและต้องการที่จะทำงานจะต้องได้รับการสนับสนุนคุ้มครอง และมีการเตรียมความพร้อมในการที่จะบรรลุเป้าหมายดังกล่าวจะต้องมีการปรับตลาดแรงงานให้มีความเหมาะสม การช่วยให้คนพิการและครอบครัวพ้นจากความยากจนจะนำไปสู่การเติบโตของประเทศ โดยทุกคนมีส่วนร่วมและมีการพัฒนาอย่างยั่งยืน

เป้าหมาย 1. (เอ)

ขจัดความยากจนรุนแรงในกลุ่มคนพิการ

เป้าหมาย 1. (บี)

เพิ่มงานและการจ้างงานให้กับคนพิการในวัยแรงงานที่สามารถทำงานได้ และมีความต้องการที่จะทำงาน

เป้าหมาย 1. (ซี)

เพิ่มการมีส่วนร่วมของคนพิการในแผนงานการฝึกอาชีพและแผนงานส่งเสริมการจ้างงานซึ่งได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากรัฐบาล

ตัวชี้วัดความก้าวหน้า

ตัวชี้วัดหลัก

- 1.1 สัดส่วนคนพิการที่ดำรงชีวิตอยู่ต่ำกว่าเส้นความยากจน (ตามเกณฑ์มาตรฐานสากล เส้นความยากจนคือผู้มีรายได้ต่ำกว่า 1.25 ดอลลาร์สหรัฐต่อวัน) จากข้อมูลที่ปรับปรุงโดยธนาคารโลก และจากการเปรียบเทียบกับประชากรโดยรวม

- 1.2 อัตราส่วนของคนพิการที่ได้รับการจ้างงานเปรียบเทียบกับประชากรทั่วไปที่ได้รับการจ้างงาน
- 1.3 สัดส่วนคนพิการที่เข้าร่วมในแผนงานการฝึกอาชีพและแผนงานส่งเสริมการจ้างงานซึ่งได้รับการสนับสนุนทางการเงินจากรัฐบาลเปรียบเทียบกับคนทั่วไปที่เข้าร่วมในแผนงานเหล่านี้

ตัวชี้วัดเสริม

- 1.4 สัดส่วนคนพิการที่ดำรงชีวิตอยู่ต่ำกว่าเส้นความยากจนตามเกณฑ์มาตรฐานของประเทศ

เป้าประสงค์ที่ 2

ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมืองและการตัดสินใจ

12 การมีส่วนร่วมของคนพิการในกระบวนการทางการเมืองและการตัดสินใจถือเป็นหลักสำคัญในการวัดว่าในสังคมนั้นมีการตระหนักถึงสิทธิของคนพิการหรือไม่ การที่คนพิการสามารถออกเสียงเลือกตั้งและสมัครรับเลือกตั้งได้นั้น ถือเป็นหัวใจของเป้าประสงค์นี้ ในทศวรรษานี้จะต้องมีความก้าวหน้าที่มากขึ้นและครอบคลุมในเรื่องการมีส่วนร่วมของคนพิการที่หลากหลายทุกกลุ่ม รวมทั้งสตรีและเยาวชนพิการในกระบวนการทางการเมืองและการตัดสินใจในทุกระดับ นอกจากนี้ควรมีการปรับปรุงเทคโนโลยีเพื่อเอื้อให้คนพิการสามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจที่เป็นสาธารณะ และสามารถใช้สิทธิของตน รวมทั้งมีความรับผิดชอบในฐานะสมาชิกของสังคมอย่างเต็มที่ การปรับปรุงรวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อให้คนพิการ มีการเข้าถึงอย่างเท่าเทียมในการติดต่อราชการ ในกระบวนการยุติธรรม รวมถึงกระทรวงต่างๆ และหน่วยงานต่างๆ

เป้าหมาย 2. (เอ)

ประกันว่าคนพิการมีตัวแทนในหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ในการตัดสินใจ

เป้าหมาย 2. (บี)

จัดบริการที่สมเหตุสมผลเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของคนพิการ
ในกระบวนการทางการเมือง

ตัวชี้วัดความก้าวหน้า

ตัวชี้วัดหลัก

- 2.1 สัดส่วนคนพิการในรัฐสภาหรือองค์กรนิติบัญญัติแห่งชาติอื่นๆ
ในระดับเดียวกัน
- 2.2 สัดส่วนของสมาชิกที่อยู่ในกลไกความร่วมมือระดับชาติในด้าน
คนพิการซึ่งเป็นตัวแทนคนพิการทุกประเภท
- 2.3 สัดส่วนของตัวแทนคนพิการในกลไกระดับชาติด้านความ
เสมอภาคทางเพศ และการเสริมพลังสตรี
- 2.4 สัดส่วนของคณาชิกเลือกตั้งในเมืองหลวงที่คนพิการสามารถเข้าถึง
และกระบวนการต่างๆ ที่ทำให้มั่นใจว่าการลงคะแนน เป็นความลับ

ตัวชี้วัดเสริม

- 2.5 สัดส่วนคนพิการที่ดำรงตำแหน่งในคณะรัฐมนตรี
- 2.6 สัดส่วนคนพิการที่ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาในศาลฎีกา
- 2.7 มีกฎ ระเบียบ ที่กำหนดให้ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการจัดการ
เลือกตั้งต้องจัดทำกระบวนการเลือกตั้งที่เอื้อต่อการเข้าถึงของ
คนพิการทุกประเภท

เป้าประสงค์ที่ 3

ส่งเสริมการเข้าถึงสภาพแวดล้อมทางกายภาพ การขนส่งสาธารณะ ความรู้
สารสนเทศ และการสื่อสาร

13 การเข้าถึงสภาพแวดล้อมทางกายภาพ การขนส่งสาธารณะ ความรู้
สารสนเทศ และการสื่อสาร เป็นเงื่อนไขเบื้องต้นที่จะทำให้คนพิการ
สามารถใช้สิทธิของตนได้ในสังคมบูรณาการ การทำให้พื้นที่ในเมือง
ชนบท และพื้นที่ห่างไกลเป็นพื้นที่ที่คนพิการสามารถเข้าถึงได้ตาม
หลักการออกแบบที่เป็นสากล ไม่ใช่เพียงแค่เพิ่มความปลอดภัยและ
อำนวยความสะดวกให้กับคนพิการเท่านั้น แต่ยังรวมถึงสมาชิกอื่นๆ
ในสังคมด้วย

การตรวจสอบการเข้าถึงเป็นแนวทางที่สำคัญอันจะนำไปสู่การประกัน
ความสามารถในการเข้าถึงของคนพิการ และจะต้องครอบคลุมในทุก
ขั้นตอนของกระบวนการวางแผน การออกแบบ การก่อสร้าง การบำรุงรักษา
และการตรวจสอบและประเมินผล การเข้าถึงอุปกรณ์เครื่องช่วยและ
บริการที่เกี่ยวข้องเป็นเงื่อนไขเบื้องต้นในการที่จะทำให้คนพิการ
สามารถมีอิสระในการดำรงชีวิตประจำวันและอยู่อย่างมีศักดิ์ศรี
การที่จะประกันว่าคนพิการที่อยู่ในที่ที่มีทรัพยากรน้อยจะสามารถ
เข้าถึงอุปกรณ์เครื่องช่วยได้ จะต้องมีการสนับสนุนการทำวิจัย การพัฒนา
การผลิต การจำหน่าย และการบำรุงรักษา

เป้าหมาย 3. (เอ)

เพิ่มความสามารถในการเข้าถึงสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เป็น
สาธารณะ ในเมืองหลวงของประเทศ

เป้าหมาย 3. (บี)

ส่งเสริมการเข้าถึงและการใช้บริการขนส่งสาธารณะ

เป้าหมาย 3. (ซี)

ส่งเสริมการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากบริการสารสนเทศและการสื่อสาร

เป้าหมาย 3. (ดี)

ลดสัดส่วนคนพิการที่ไม่สามารถมีอุปกรณ์เครื่องช่วยที่เหมาะสมตามความต้องการได้ให้เหลือเพียงครึ่งหนึ่ง

ตัวชี้วัดความก้าวหน้า

ตัวชี้วัดหลัก

- 3.1 สัดส่วนการเข้าถึงอาคารของหน่วยงานภาครัฐในเมืองหลวง
- 3.2 สัดส่วนการเข้าถึงอาคารของสนามบินนานาชาติ
- 3.3 สัดส่วนของการมีคำบรรยายตัวหนังสือและการมีล่ามภาษามือในรายการข่าวประจำวันของโทรทัศน์สาธารณะ
- 3.4 สัดส่วนการเข้าถึงเอกสารและเว็บไซต์สาธารณะ ซึ่งตรงตามมาตรฐาน เป็นที่ยอมรับในระดับสากล
- 3.5 สัดส่วนคนพิการที่ได้รับอุปกรณ์เครื่องช่วยตามความต้องการ

ตัวชี้วัดเสริม

- 3.6 การมีแผนงานตรวจสอบความสามารถในการเข้าถึง โดยต้องมีผู้เชี่ยวชาญที่เป็นคนพิการร่วมด้วย
- 3.7 การมีข้อบังคับในด้านมาตรฐานทางเทคนิคสำหรับการเข้าถึง โดยปราศจากอุปสรรคเพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำกับและรับรองการออกแบบอาคารสาธารณะ โดยพิจารณาจากมาตรฐานสากลที่มีอยู่ เช่น องค์กรมาตรฐานสากล (ISO)
- 3.8 จำนวนล่ามภาษามือ

- 3.9 การมีข้อบังคับในด้านมาตรฐานทางเทคนิคสำหรับการเข้าถึง โดยปราศจากอุปสรรคเพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำกับและรับรองบริการที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น เว็บไซต์ สาธารณะ โดยพิจารณาจากมาตรฐานสากลที่มีอยู่ เช่น องค์กรมาตรฐานสากล (ISO)

เป้าประสงค์ที่ 4

เสริมสร้างความเข้มแข็งการคุ้มครองทางสังคม

14 การคุ้มครองทางสังคมที่มีอยู่ในประเทศกำลังพัฒนาในเอเชียและแปซิฟิกมักจำกัดอยู่แค่โครงการประกันสังคม ซึ่งผู้ที่สามารถเข้าถึงจะต้องเป็นผู้ที่ทำงานประจำและมีสัญญาจ้างงานในรูปแบบของการทำงานที่เป็นทางการ ทำให้คนส่วนใหญ่โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนพิการไม่ได้รับสวัสดิการที่เพียงพอ ดังนั้น จึงจำเป็นที่จะต้องมีหลักประกันว่าคนพิการมีความเสมอภาคในการเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม และส่งเสริมเวทีสำหรับการคุ้มครองทางสังคม โดยเน้นเรื่องการดูแลสุขภาพและการประกันรายได้ขั้นพื้นฐานสำหรับทุกคน นอกจากนี้ ยังขาดการจัดบริการที่จำเป็น รวมถึง บริการผู้ช่วยคนพิการและการให้คำปรึกษาฉันทน์เพื่อน ซึ่งจะ使人พิการอยู่ในชุมชนได้อย่างอิสระ บริการเหล่านี้เป็นพื้นฐานของการมีส่วนร่วมของคนพิการในสังคม

เป้าหมาย 4. (เอ)

เพิ่มความสามารถในการเข้าถึงบริการด้านสุขภาพทั้งหมดรวมทั้งการฟื้นฟูสมรรถภาพสำหรับคนพิการ

เป้าหมาย 4. (บี)

เพิ่มจำนวนคนพิการในการเข้าร่วมแผนงานคุ้มครองทางสังคม

เป้าหมาย 4. (ซี)

ขยายบริการและแผนงานคุ้มครองทางสังคม รวมถึงบริการผู้ช่วยคนพิการ และการให้คำปรึกษาฉันท์เพื่อน เพื่อให้คนพิการทุกกลุ่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คนพิการซ้อน คนพิการระดับรุนแรง และคนพิการประเภทอื่นๆ ให้สามารถอยู่ในชุมชนได้โดยอิสระ

ตัวชี้วัดความก้าวหน้า

ตัวชี้วัดหลัก

- 4.1 สัดส่วนคนพิการที่อยู่ในแผนงานดูแลสุขภาพที่สนับสนุนโดยรัฐบาล เปรียบเทียบกับประชากรทั่วไป
- 4.2 การที่มีคนพิการอยู่ในแผนงานคุ้มครองทางสังคม รวมทั้ง การประกันสังคม และแผนงานช่วยเหลือทางสังคม
- 4.3 การมีบริการและแผนงานต่างๆ ซึ่งสนับสนุนโดยรัฐบาล รวมทั้งผู้ช่วยคนพิการและการให้คำปรึกษาฉันท์เพื่อน ซึ่งจะ ทำให้คนพิการสามารถอยู่ในชุมชนได้โดยอิสระ

ตัวชี้วัดเสริม

- 4.4 จำนวนแผนงานบริการดูแลคนพิการที่สนับสนุนโดยรัฐบาล รวมทั้งบริการดูแลคนพิการบางช่วงเวลา
- 4.5 การมีแผนงานในระดับประเทศด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพ โดยชุมชน
- 4.6 การมีหลักประกันสุขภาพสำหรับคนพิการ
- 4.7 ความต้องการที่ไม่ได้รับการตอบสนองมีน้อยลงทั้งในด้านความช่วยเหลือและบริการต่างๆ

เป้าประสงค์ที่ 5

ขยายการช่วยเหลือในระยะแรกเริ่มและด้านการศึกษาให้กับเด็กพิการ

15 ประเด็นเรื่องความพิการและพัฒนาการช้าในเด็กได้ถูกละเลยมานานแล้ว โดยที่เด็กในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่จะอยู่ในครอบครัวที่ยากจน ในภูมิภาค เอเชียและแปซิฟิกมีเด็กพิการจำนวนมากที่ไม่สามารถเข้าถึงแผนงาน ด้านการช่วยเหลือในระยะแรกเริ่ม และแผนงานด้านการศึกษา การค้นพบเด็กที่มีพัฒนาการช้าตั้งแต่เนิ่นๆ จะเป็นสิ่งสำคัญพอๆ กับการชั่งน้ำหนักและวัดส่วนสูงเด็กและทารกอย่างสม่ำเสมอ หลังจาก ค้นพบแล้ว จำเป็นต้องให้การช่วยเหลือที่เหมาะสมโดยทันทีเพื่อให้เด็ก มีพัฒนาการรอบด้านอย่างเต็มศักยภาพ ตัวอย่างการช่วยเหลือใน ระยะแรกเริ่ม ได้แก่ การกระตุ้น การดูแล การเลี้ยงดู การศึกษา ก่อนวัยเรียน การลงทุน ในแผนงานช่วยเหลือในระยะแรกเริ่มให้ผลดีกว่า การช่วยเหลือในด้านการศึกษาหรืออบรม เมื่อเด็กอายุมากขึ้น การที่ รัฐบาลให้ความสำคัญกับการช่วยเหลือในระยะแรกเริ่มแก่เด็กพิการ มีผลที่สำคัญต่อพัฒนาการของพวกเขา นอกจากนี้ รัฐบาลจำเป็นต้อง ให้หลักประกันว่าเด็กพิการสามารถเข้าถึงการศึกษาระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมกับคนอื่นๆ ในชุมชนที่ พวกเขาอยู่อาศัย โดยในกระบวนการดังกล่าวจะให้ครอบครัวมีส่วนร่วม ในการสนับสนุนการดำเนินงานเพื่อเด็กพิการด้วย

เป้าหมาย 5. (เอ)

ขยายมาตรการในการค้นหาและการให้ความช่วยเหลือในระยะแรกเริ่ม แก่เด็กพิการตั้งแต่แรกเกิดจนถึงก่อนวัยเรียน

เป้าหมาย 5. (บี)

ลดช่องว่างให้เหลือครึ่งหนึ่งระหว่างเด็กพิการและเด็กทั่วไปที่เข้าเรียน ในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา

ตัวชี้วัดความก้าวหน้า

ตัวชี้วัดหลัก

- 5.1 จำนวนเด็กพิการที่ได้รับการช่วยเหลือในระยะแรกเริ่ม
- 5.2 อัตราการเข้าเรียนในระดับประถมศึกษาของเด็กพิการ
- 5.3 อัตราการเข้าเรียนในระดับมัธยมศึกษาของเด็กพิการ

ตัวชี้วัดเสริม

- 5.4 สัดส่วนของสถานที่ที่ดูแลมารดาก่อนและระหว่างตั้งครรภ์ที่ให้ข้อมูลและบริการเกี่ยวกับการป้องกันความพิการในระยะแรก และการคุ้มครองสิทธิของเด็กพิการ
- 5.5 สัดส่วนของเด็กหูหนวกที่ได้เรียนภาษามือ
- 5.6 สัดส่วนของนักเรียนพิการทางการเห็นที่ได้รับสื่อการเรียนการสอนในรูปแบบที่สามารถเข้าถึงได้
- 5.7 สัดส่วนของนักเรียนพิการทางสติปัญญา พัฒนาการช้า หูหนวก และตาบอด ออทิสติก และความพิการด้านอื่นๆ ที่ได้รับอุปกรณ์เครื่องช่วย การปรับหลักสูตร และสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสม

เป้าประสงค์ที่ 6

ประกันความเท่าเทียมทางเพศและการเสริมพลังสตรี

- 16** เด็กหญิงและสตรีพิการเผชิญกับการเลือกปฏิบัติและการละเมิด ในหลายรูปแบบ การถูกโดดเดี่ยวบวกกับการต้องพึ่งพาผู้ดูแล ทำให้เขาเหล่านั้นตกอยู่ในสถานะที่เปราะบางอย่างยิ่งต่อการถูกแสวงหาผลประโยชน์ ความรุนแรง และการล่วงละเมิด รวมทั้งมีความเสี่ยงอื่นๆ เช่น การติดเชื้อเอชไอวี (HIV) การตั้งครรภ์ การเสียชีวิตของ

มารดาและทารก เด็กหญิงและสตรีพิการมักจะถูกละเลยในแผนงานด้านการสร้างความเท่าเทียมทางเพศ ข้อมูลเกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์และการดูแลสุขภาพทางเพศ รวมทั้งการดูแลสุขภาพโดยทั่วไปและบริการที่เกี่ยวข้องมักไม่อยู่ในรูปแบบและภาษาที่คนพิการสามารถเข้าถึงได้ พันธสัญญาของทศวรรษจะบรรลุได้ก็ต่อเมื่อเด็กหญิงและสตรีพิการมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการพัฒนาของสังคมกระแสหลัก

เป้าหมาย 6. (เอ)

เสริมพลังเด็กหญิงและสตรีพิการให้สามารถเข้าถึงโอกาสอันเท่าเทียมในการพัฒนาของสังคมกระแสหลัก

เป้าหมาย 6. (บี)

สร้างหลักประกันว่ามีผู้แทนสตรีพิการในหน่วยงานของรัฐในระดับที่มีอำนาจในการตัดสินใจ

เป้าหมาย 6. (ซี)

สร้างหลักประกันว่าเด็กหญิงและสตรีพิการสามารถเข้าถึงบริการด้านอนามัยเจริญพันธุ์และสุขภาพทางเพศอย่างเท่าเทียมกับเด็กหญิงและสตรีที่ไม่พิการ

เป้าหมาย 6. (ดี)

เพิ่มมาตรการเพื่อปกป้องเด็กหญิงและสตรีพิการจากความรุนแรงและการล่วงละเมิดทุกรูปแบบ

ตัวชี้วัดความก้าวหน้า

ตัวชี้วัดหลัก

- 6.1 จำนวนประเทศที่รวมประเด็นด้านการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเด็กหญิงและสตรีพิการไว้ในแผนปฏิบัติการระดับชาติในด้านความเท่าเทียมทางเพศและการเสริมพลังสตรี

- 6.2 สัดส่วนของสตรีพิการในรัฐสภาหรือหน่วยงานนิติบัญญัติระดับชาติในลักษณะเดียวกัน
- 6.3 สัดส่วนของเด็กหญิงและสตรีพิการที่สามารถเข้าถึงบริการด้านอนามัยเจริญพันธุ์และสุขภาวะทางเพศที่จัดโดยรัฐบาลและสังคมทั่วไป เมื่อเปรียบเทียบกับเด็กหญิงและสตรีที่ไม่พิการ
- 6.4 จำนวนแผนงานที่ริเริ่มโดยรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งมีเป้าหมายเพื่อขจัดความรุนแรง รวมทั้งการล่วงละเมิดทางเพศและการแสวงหาผลประโยชน์ซึ่งกระทำต่อเด็กหญิงและสตรีพิการ
- 6.5 จำนวนแผนงานที่ริเริ่มโดยรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งให้การดูแลช่วยเหลือ รวมไปถึงการฟื้นฟูสมรรถภาพแก่เด็กหญิงและสตรีพิการที่เป็นเหยื่อการละเมิดและความรุนแรงทุกรูปแบบ

เป้าประสงค์ที่ 7

ประกันการจัดการและการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติสำหรับคนพิการ

17 ภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก เป็นภูมิภาคที่ได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติมากที่สุด รวมทั้งภัยที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศ คนพิการและกลุ่มคนที่มีความเปราะบางกลุ่มอื่นๆ มีความเสี่ยงสูงกว่าในการที่จะเสียชีวิต ได้รับบาดเจ็บ หรือมีความพิการมากขึ้น อันเนื่องมาจากการที่ไม่ได้มีการรวมประเด็นด้านคนพิการไว้ในนโยบาย แผน และแผนงานการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ การประกาศแจ้งเตือนสาธารณภัยมักอยู่ในรูปแบบและภาษาที่คนพิการไม่สามารถเข้าถึงได้ นอกจากนี้ ทางออกฉุกเฉิน ที่พักพิงเมื่อเกิดภัยพิบัติ และสิ่งอำนวยความสะดวกมักจะไม่ปลอดภัยสำหรับคนพิการ การให้คนพิการเข้าร่วมการซ้อมเพื่อเตรียมความพร้อมในกรณีฉุกเฉินอย่างสม่ำเสมอ

และมาตรการต่างๆ เพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติในระดับท้องถิ่นหรือระดับตำบลจะช่วยขจัดหรือบรรเทาความเสี่ยงและความเสียหายที่เกิดจากภัยพิบัติได้ โครงสร้างทางกายภาพและข้อมูลที่สุดค้องกับหลักการออกแบบที่เป็นสากลจะช่วยเพิ่มโอกาสด้านความปลอดภัยและการมีชีวิตรอด

เป้าหมาย 7. (เอ)

เสริมสร้างความเข้มแข็งในการวางแผนลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติซึ่งรวมคนพิการไว้ในแผนด้วย

เป้าหมาย 7. (บี)

เสริมสร้างความเข้มแข็งในการใช้มาตรการเพื่อให้ความช่วยเหลือที่เหมาะสมและทันเวลาแก่คนพิการที่ประสบภัยพิบัติ

ตัวชี้วัดความก้าวหน้า

ตัวชี้วัดหลัก

- 7.1 การมีแผนลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติซึ่งรวมคนพิการไว้ในแผนด้วย
- 7.2 การฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องให้คุ้นเคยกับการให้ความช่วยเหลือคนพิการที่ประสบภัยพิบัติ

ตัวชี้วัดเสริม

- 7.3 จำนวนคนพิการที่เสียชีวิตหรือบาดเจ็บสาหัสจากภัยพิบัติ
- 7.4 การมีบุคลากรที่สามารถให้บริการด้านสุขภาพจิตแก่คนพิการที่ประสบภัยพิบัติ
- 7.5 การมีอุปกรณ์และเทคโนโลยีเครื่องช่วยเพื่อการเตรียมพร้อมและรับมือกับภัยพิบัติ

เป้าประสงค์ที่ 8

ปรับปรุงข้อมูลด้านคนพิการให้น่าเชื่อถือและสามารถเปรียบเทียบได้

18 คนพิการมีแนวโน้มที่จะถูกมองข้าม ไม่มีสิทธิมีเสียง และไม่ถูกนับเพียงไม่กี่ปีมานี้เองที่พวกเขาถูกนับ แต่นิยามคำว่า ความพิการ และคนพิการ ที่ใช้ในการเก็บข้อมูลด้านคนพิการ ก็แตกต่างกันอย่างมาก ในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก ดังนั้น เมื่อนำข้อมูลของแต่ละประเทศมาเปรียบเทียบกัน จึงเป็นข้อมูลที่ไม่น่าเชื่อถือ ภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกจำเป็นต้องมีสถิติที่แม่นยำเกี่ยวกับคนพิการหลากหลายกลุ่ม รวมทั้งข้อมูลด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของคนพิการ การมีสถิติด้านคนพิการที่พอเพียงจะเป็นหลักฐานในการวางนโยบายเพื่อส่งเสริมการตระหนักในสิทธิคนพิการ การมีทศวรรษฯ ถือเป็นโอกาสอันดีที่จะส่งเสริมให้มีการรวบรวมข้อมูลโดยมีเป้าหมายเพื่อให้ข้อมูลเหล่านี้สามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้ในเวลาที่แตกต่างกันและเปรียบเทียบกันได้ระหว่างประเทศ เป็นเรื่องจำเป็นที่จะต้องมีการมีข้อมูลพื้นฐานเพื่อใช้ในตัวของยุทธศาสตร์อินซอน เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ของเป้าประสงค์และเป้าหมาย

เป้าหมาย 8. (เอ)

ผลิตและเผยแพร่ข้อมูลที่เชื่อถือได้และสามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้ในระดับสากลในรูปแบบที่คนพิการสามารถเข้าถึงได้

เป้าหมาย 8. (บี)

จัดทำสถิติด้านคนพิการที่เชื่อถือได้ในช่วงกึ่งกลางทศวรรษ (พ.ศ. 2560) เพื่อใช้เป็นแหล่งข้อมูลในการประเมินความก้าวหน้าเพื่อผลสัมฤทธิ์ของเป้าประสงค์และเป้าหมายของยุทธศาสตร์อินซอน

ตัวชี้วัดความก้าวหน้า

ตัวชี้วัดหลัก

- 8.1 ความชุกของความพิการยึดตามนิยามของมาตรฐานสากล เพื่อการจำแนกการทำงาน ความพิการและสุขภาพ โดยจำแนกตามอายุ เพศ เชื้อชาติ และสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม
- 8.2 จำนวนรัฐบาลของประเทศในเอเชียและแปซิฟิก ที่ได้จัดทำข้อมูลพื้นฐานภายใน พ.ศ. 2560 เพื่อประเมินความก้าวหน้าเพื่อผลสัมฤทธิ์ของเป้าประสงค์และเป้าหมายของยุทธศาสตร์อินซอน
- 8.3 การมีข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสตรีและเด็กหญิงพิการในแผนงานการพัฒนากระแสหลักและบริการของรัฐบาล รวมทั้งโปรแกรมด้านสุขภาพ บริการด้านอนามัยเจริญพันธุ์และสุขภาพทางเพศ

เป้าประสงค์ที่ 9

เร่งให้มีการให้สัตยาบันและดำเนินการตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ และการปรับกฎหมายในประเทศให้สอดคล้องกับอนุสัญญา

19 อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการเป็นกฎหมายระหว่างประเทศฉบับแรก ที่ว่าด้วยเรื่องความพิการโดยเฉพาะและมีการระบุถึงแนวทางที่ครอบคลุม เกี่ยวกับการเคารพ การปกป้องและการเติมเต็มสิทธิของคนพิการ อนุสัญญาฉบับนี้เน้นการเสริมพลังคนพิการในฐานะผู้ถือครองสิทธิ ไม่ใช่เป็นเพียงเป้าหมายของการสงเคราะห์ ภูมิภาคของ ESCAP เป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการริเริ่มและการร่างอนุสัญญาดังกล่าว จากข้อมูล ถึงวันที่ 30 ตุลาคม พ.ศ. 2555 ได้มีรัฐภาคีของอนุสัญญาจำนวน 126 ประเทศ จากทั่วโลก และมีประเทศที่ลงนามรับรองอนุสัญญาจำนวน 154 ประเทศ สำหรับในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก รัฐบาลของ 35 ประเทศได้ลงนาม รับรองอนุสัญญา และ 25 ประเทศได้ให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติอนุสัญญา

เป้าหมาย 9. (เอ)

ภายในกึ่งกลางทศวรรษ (พ.ศ. 2560) รัฐบาลของประเทศในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก จะให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติ อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการเพิ่มอีก 10 ประเทศ และเมื่อสิ้นสุดทศวรรษ (พ.ศ. 2565) รัฐบาลของประเทศในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก อีก 10 ประเทศ จะให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติ อนุสัญญา

เป้าหมาย 9. (บี)

ออกกฎหมายระดับประเทศที่มีบทบัญญัติว่าด้วยการบริหารจัดการเลือกปฏิบัติ มาตรฐานด้านเทคนิค และมาตรการอื่นๆ เพื่อการยึดถือและปกป้องสิทธิคนพิการ แก่ไขหรือยกเลิกฎหมายระดับประเทศที่มีการเลือกปฏิบัติต่อคนพิการทั้งทางตรงและทางอ้อม เพื่อให้กฎหมายระดับประเทศสอดคล้องกับอนุสัญญา

ตัวชี้วัดความก้าวหน้า

ตัวชี้วัดหลัก

- 9.1 จำนวนประเทศที่ให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติอนุสัญญา
- 9.2 การมีกฎหมายระดับประเทศที่มีบทบัญญัติว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติเพื่อการยึดถือและปกป้องสิทธิคนพิการ

ตัวชี้วัดเสริม

- 9.3 จำนวนประเทศในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกที่ได้ให้สัตยาบันต่อพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ
- 9.4 จำนวนกฎหมายซึ่งมีการเลือกปฏิบัติต่อคนพิการทั้งทางตรงและทางอ้อม ที่ได้รับการแก้ไขหรือยกเลิก

เป้าประสงค์ที่ 10

พัฒนาความร่วมมือในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และระหว่างภูมิภาค

20 จากประสบการณ์ที่มีทศวรรษคนพิการในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก มาแล้วสองทศวรรษ เป็นการตอกย้ำถึงความสำคัญของความร่วมมือกัน ในระดับอนุภูมิภาค ระดับภูมิภาค และระหว่างภูมิภาค เพื่อการ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รวมไปถึงการแลกเปลี่ยนบทเรียน แนวทาง ปฏิบัติที่ดี และการแก้ไขปัญหาด้วยแนวทางใหม่ที่ได้ค้นพบ สำหรับ ข้อตกลงปูซานว่าด้วยความร่วมมือเพื่อการพัฒนามีประสิทธิภาพ¹⁴ ซึ่งได้รับการรับรองในการประชุมระดับสูงว่าด้วยประสิทธิผลของ ความช่วยเหลือครั้งที่ 4 เมื่อวันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2554 ณ เมืองปูซาน สาธารณรัฐเกาหลี โดยข้อตกลงดังกล่าวได้ตระหนักถึงความสำคัญของ พันธสัญญาระหว่างประเทศในเรื่องความพิการเพื่อสร้างรากฐาน ความร่วมมืออันจะนำไปสู่การพัฒนามีประสิทธิภาพ สังคม ภาครวมและภาคเอกชน สามารถมีบทบาทสำคัญในการที่จะเร่ง ให้เกิดวิธีการใหม่ๆ เพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายและเป้าประสงค์ของ ยุทธศาสตร์อินซอน ภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกยังคงเผชิญกับความ ทำหายในระยะยาว สำหรับพื้นที่ที่เคยมีความขัดแย้ง ปัญหาเรื่อง กับระเบิดหรือวัตถุระเบิดอื่นๆ ที่หลงเหลือจากสงครามจะยิ่งเร่งอุปสรรค ของความพิการและบั่นทอนความเป็นอยู่ที่ดี การมีทศวรรษฯ ช่วยเปิด โอกาสที่เอื้อต่อการสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศในระดับพหุมิติ เพื่อเป็นการขจัดข้อท้าทายเหล่านี้และเพื่อสนับสนุนการดำเนินการที่มี ประสิทธิภาพ

¹⁴ ดู www.aideffectiveness.org/busanhlf4/images/stories/hlf4/OUTCOME_DOCUMENT_-_FINAL_EN.pdf.

เป้าหมาย 10. (เอ)

บริจาคให้กับกองทุนระดับพหุภาคีแห่งเอเชียและแปซิฟิก ซึ่งดำเนินการโดย ESCAP รวมทั้งข้อริเริ่มและแผนงานต่างๆ เพื่อสนับสนุนการดำเนินการตามปฏิญญารัฐมนตรีว่าด้วยทศวรรษคนพิการแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. 2556 - 2565 และยุทธศาสตร์อินซอน

เป้าหมาย 10. (บี)

หน่วยงานด้านความร่วมมือเพื่อการพัฒนาในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก สนับสนุนการรวมประเด็นด้านความพิการไว้ในนโยบายและแผนงานของตน

เป้าหมาย 10. (ซี)

คณะกรรมการประจำภูมิภาคของสหประชาชาติสนับสนุนการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และแนวทางการปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับประเด็นด้านคนพิการและการดำเนินการตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ

ตัวชี้วัดความก้าวหน้า

ตัวชี้วัดหลัก

- 10.1 ยอดเงินบริจาคด้วยความสมัครใจในแต่ละปีโดยรัฐบาลและผู้บริจาครายอื่นๆ ให้กับกองทุนระดับพหุภาคีแห่งเอเชียและแปซิฟิก เพื่อสนับสนุนการดำเนินการตามปฏิญญารัฐมนตรีว่าด้วยทศวรรษคนพิการแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. 2556 - 2565 และยุทธศาสตร์อินซอน
- 10.2 จำนวนผู้บริจาคในแต่ละปีให้กับกองทุนระดับพหุภาคีแห่งเอเชียและแปซิฟิก เพื่อสนับสนุนการดำเนินการตามปฏิญญารัฐมนตรีว่าด้วยทศวรรษคนพิการแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. 2556 - 2565 และยุทธศาสตร์อินซอน

- 10.3 ยอดเงินบริจาคด้วยความสมัครใจในแต่ละปีโดยรัฐบาลหรือผู้บริจากรายอื่นๆ ที่บริจาคให้กับข้อริเริ่มหรือแผนงานเพื่อสนับสนุนการดำเนินการตามปฏิญญารัฐมนตรีว่าด้วยทศวรรษคนพิการแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. 2556 - 2565 และยุทธศาสตร์อินซอน
- 10.4 จำนวนหน่วยงานของสหประชาชาติที่มีแผนงานความร่วมมือในระดับภูมิภาค รวมทั้งความร่วมมือใต้-ใต้ หรือ ความร่วมมือระหว่างประเทศกำลังพัฒนา ซึ่งให้การสนับสนุนอย่างชัดเจนต่อการดำเนินการตามปฏิญญารัฐมนตรีว่าด้วยทศวรรษคนพิการแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. 2556 - 2565 และยุทธศาสตร์อินซอน
- 10.5 จำนวนหน่วยงานระหว่างรัฐบาลของประเทศที่มีแผนงานความร่วมมือในระดับอนุภูมิภาค รวมทั้งความร่วมมือใต้-ใต้ หรือ ความร่วมมือระหว่างประเทศกำลังพัฒนา ซึ่งสนับสนุนการดำเนินการตามปฏิญญารัฐมนตรีว่าด้วยทศวรรษคนพิการแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. 2556 - 2565 และยุทธศาสตร์อินซอน
- 10.6 จำนวนโครงการในระดับภูมิภาคและระดับอนุภูมิภาค รวมทั้งความร่วมมือใต้-ใต้ ซึ่งองค์กรของคนพิการและองค์กรเพื่อคนพิการมีส่วนร่วมเพื่อสนับสนุนการดำเนินการตามปฏิญญารัฐมนตรีว่าด้วยทศวรรษคนพิการแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. 2556 - 2565 และยุทธศาสตร์อินซอน
- 10.7 จำนวนหน่วยงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่มีการดำเนินงานในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกซึ่งมีภารกิจที่เกี่ยวข้อง นโยบาย แผนปฏิบัติการ และหน่วยงานรับผิดชอบหลักที่ทุ่มเทและมีประสิทธิภาพที่เหมาะสม เพื่อการพัฒนาที่รวมประเด็นด้านคนพิการเข้าไว้ด้วย รวมทั้งเพื่อสนับสนุนการให้สัตยาบันและการดำเนินการตามอนุสัญญาและเพื่อทบทวนการติดตามผลการดำเนินงาน

- 10.8 จำนวนกิจกรรมที่ทำร่วมกันระหว่างคณะกรรมการในระดั
ภูมิภาคทั้งห้าคณะของสหประชาชาติเพื่อสนับสนุนการดำเนินการ
ตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ
- 10.9 จำนวนนักสถิติในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก ที่ได้รับการ
ฝึกอบรมในเรื่องสถิติเกี่ยวกับคนพิการ โดยเฉพาะในด้าน
มาตรฐานสากลเพื่อการจำแนกการทำงาน ความพิการและ
สุขภาพ โดย ESCAP และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง
- 10.10 จำนวนกรอบความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาในระดับประเทศ
หรือระดับภูมิภาคที่ได้อ้างอิงอย่างชัดเจนถึงการพัฒนาที่
รวมประเด็นด้านคนพิการเข้าไว้ด้วย ซึ่งเป็นไปตามแนวทาง
ของกลุ่มการพัฒนาแห่งสหประชาชาติว่าด้วยการรวมประเด็น
ด้านสิทธิคนพิการเข้าไว้ในการกำหนดแผนงานในระดับประเทศ

ดี **แนวทางปฏิบัติ เพื่อการดำเนินงานที่มี ประสิทธิภาพ : ในระดับชาติ ระดับอนุภูมิภาค และระดับภูมิภาค**

21 ในบทนี้จะกล่าวถึงแนวทางปฏิบัติเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แนวทางเหล่านี้จะช่วยสร้างข้อมูลและสารสนเทศ และเสริมสร้างความร่วมมือในระดับพหุภาคีเพื่อความก้าวหน้าอันจะนำไปสู่การตระหนักถึงสิทธิของคนพิการโดยผ่านการดำเนินการของยุทธศาสตร์อินซอนในช่วงเวลาของทศวรรษฯ

1. ระดับชาติ

22 หัวใจของการดำเนินการตามยุทธศาสตร์อินซอน คือ กลไกความร่วมมือในระดับชาติด้านคนพิการ โดยมีหน่วยงานที่เชื่อมโยงกันภายในประเทศ

23 กลไกเหล่านี้ได้ถูกจัดตั้งขึ้นจำนวนมากในช่วงเวลาของทศวรรษคนพิการแห่งเอเชียและแปซิฟิกทั้งสองทศวรรษ ดังนั้น กลไกเหล่านี้จึงมีความรับผิดชอบในเบื้องต้นในการประสานและเร่งให้เกิดการดำเนินการตามยุทธศาสตร์อินซอนในระดับชาติและระดับภายในประเทศ

24 ในฐานะของกลไกความร่วมมือในระดับชาติ สำนักงานสถิติแห่งชาติจะมีบทบาทในการเป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลักในการจัดทำข้อมูลพื้นฐานเพื่อใช้เป็นตัวชี้วัดความก้าวหน้าในการดำเนินการตามยุทธศาสตร์อินซอน

25 กลไกความร่วมมือในระดับชาติด้านคนพิการควรมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

- เอ** ขับเคลื่อนหน่วยงานในระดับกระทรวง กรม และสถาบันของรัฐ ในทุกระดับ ภาคประชาสังคม รวมทั้งองค์กรของคณพิการและ องค์กรเพื่อคณพิการ กลุ่มสนับสนุนครอบครัวคณพิการ สถาบัน วิจัย และภาคเอกชน เพื่อการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ในทุกระดับทั่วประเทศเพื่อการดำเนินการตามยุทธศาสตร์อินซอน
- บี** พัฒนา ตรวจสอบ และรายงานการดำเนินงานตามแผน ปฏิบัติการระดับชาติ เพื่อบรรลุเป้าประสงค์และเป้าหมายของ ยุทธศาสตร์อินซอน
- ซี** แปลยุทธศาสตร์อินซอนเป็นภาษาประจำชาติต่างๆ และประกัน ว่ายุทธศาสตร์อินซอนได้รับการเผยแพร่ในรูปแบบที่คณพิการ ทุกประเภทสามารถเข้าถึงได้ เพื่อการเผยแพร่ที่เข้าถึงทุกภาคส่วน และทุกระดับการปกครอง
- ดี** มีการรณรงค์ในระดับชาติและในระดับที่ต่ำกว่า เช่น การรณรงค์ เรื่องการทำสิทธิให้เป็นจริง เพื่อสร้างการตระหนักรู้ ในตลอด ช่วงเวลาของทศวรรษ เพื่อเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อคณพิการ
- อี** ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยเกี่ยวกับสถานการณ์คณพิการ เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการวางนโยบาย

26 คณะทำงานระดับประเทศภายใต้ต้องการสหประชาชาติควรสนับสนุน การสร้างและการทำงานของกลไกความร่วมมือระดับชาติตามที่มี ความต้องการ โดยให้ความสนใจเป็นพิเศษกับการเป็นตัวแทน การประสานและร่วมมือกันเพื่อนำไปสู่การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ อินซอน รวมทั้งความร่วมมือในระดับต่ำกว่าระดับประเทศ

2. ระดับอนุภูมิภาค

27 องค์การภาคส่วนระหว่างรัฐบาลในระดับอนุภูมิภาค เช่น สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ASEAN) องค์การความร่วมมือทางเศรษฐกิจ องค์การความร่วมมือระหว่างประเทศในมหาสมุทรแปซิฟิก และสมาคมความร่วมมือแห่งภูมิภาคเอเชียใต้ มีบทบาทสำคัญในการเร่งให้เกิดการดำเนินการตามปฏิญญารัฐมนตรีและยุทธศาสตร์อินซอน โดยการส่งเสริมนโยบายและแผนงานที่รวมประเด็นด้านคนพิการเข้าไปในอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

28 สำนักเลขาธิการ ESCAP ภายใต้การส่งเสริมทศวรรษคนพิการแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. 2556 - 2565 จะสนับสนุนความร่วมมือภายในอนุภูมิภาคและระหว่างอนุภูมิภาค โดยร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐบาลประเทศต่างๆ ในอนุภูมิภาค การทำเช่นนี้ จะช่วยสนับสนุนการมีส่วนร่วมอย่างเข้มแข็งจากหน่วยงานระดับอนุภูมิภาคในเอเชียตอนเหนือและตอนกลาง เอเชียตะวันออกเฉียงและเอเชียตะวันออกเฉียงเหนือ แปซิฟิก เอเชียใต้ และเอเชียตะวันตกเฉียงใต้ ภายใต้การสนับสนุนจากองค์กรระดับภูมิภาค¹⁵ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาที่มีการรวมประเด็นด้านคนพิการ

¹⁵ ศูนย์อบรมเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนาแห่งเอเชียและแปซิฟิก (APCICT) เมืองอินซอน สาธารณรัฐเกาหลี; ศูนย์การส่งผ่านเทคโนโลยีแห่งเอเชียและแปซิฟิก (APCTT) กรุงนิวเดลี; สถาบันสถิติสำหรับเอเชียและแปซิฟิก กรุงโตเกียว; ศูนย์บรรเทาความยากจนโดยใช้การเกษตรแบบยั่งยืน (CAPSA) เมืองโบกอร์ ประเทศอินโดนีเซีย; ศูนย์วิศวกรรมและเครื่องกลเพื่อการเกษตรแห่งเอเชียและแปซิฟิก ภายใต้สหประชาชาติ (UNAPCAEM) กรุงปักกิ่ง

3. ระดับภูมิภาค

- 29** ประเทศสมาชิกและสมาชิกสมทบของ ESCAP ควรหารือกันถึงความก้าวหน้า ความท้าทายและแนวทางการปฏิบัติที่ดีในการดำเนินการตามปฏิญญารัฐมนตรีและยุทธศาสตร์อินซอนในการประชุมสามัญของคณะกรรมการด้านการพัฒนาสังคมหรือคณะกรรมการชุดอื่นในลักษณะเดียวกัน โดยควรสนับสนุนให้ตัวแทนจากองค์กรภาคประชาสังคมเข้าร่วมการประชุมด้วย
- 30** จะมีการจัดตั้งคณะทำงานในระดับภูมิภาคภายใต้ทศวรรษคนพิการแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. 2556 - 2565 คณะทำงานชุดนี้จะสนับสนุนการดำเนินงานอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพตลอดทศวรรษ โดยมีหน้าที่หลักคือ ให้คำปรึกษาและสนับสนุนแก่ประเทศสมาชิกและสมาชิกสมทบตามความเหมาะสมเพื่อการดำเนินการในระดับภูมิภาคตามปฏิญญารัฐมนตรีและยุทธศาสตร์อินซอน ข้อกำหนดเกี่ยวกับคณะทำงานฯ อยู่ในภาคผนวก
- 31** สำนักเลขาธิการ ESCAP มีหน้าที่ในการดำเนินการตามปฏิญญารัฐมนตรีและยุทธศาสตร์อินซอนโดยผ่านทางบทบาทในการจัดประชุมในระดับภูมิภาค งานด้านการวิเคราะห์ และการสนับสนุนด้านเทคนิคแก่รัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานดังต่อไปนี้ซึ่งจะทำงานร่วมกับหน่วยงานของสหประชาชาติ :
- เอ** ให้การสนับสนุนแก่รัฐบาลตามความเหมาะสม ในการทำให้กฎหมายภายในประเทศสอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ และส่งเสริมการรณรงค์เรื่อง การทำสิทธิให้เป็นจริง

- บ** ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศสมาชิกและสมาชิกสมทบเกี่ยวกับประสบการณ์ของแต่ละประเทศและแนวทางการปฏิบัติที่ดีเพื่อการพัฒนาแบบบูรณาการด้านความพิการ และเพื่อการปกป้องและยึดถือสิทธิของคนพิการ รวมทั้งการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างสถานิติบัญญัติและองค์กรด้านบริหารของแต่ละประเทศ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ
- ข** ประเมินความก้าวหน้าและสนับสนุนการปรับปรุงสถิติด้านความพิการในระหว่างทศวรรษฯ
- ค** สนับสนุนประเทศสมาชิกและสมาชิกสมทบในการเสริมสร้างศักยภาพเพื่อส่งเสริมการพัฒนาแบบบูรณาการด้านความพิการ
- ง** ดำเนินงานร่วมกับภาคประชาสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรของคนพิการและองค์กรเพื่อคนพิการ และจัดเวทีเพื่อการหารือร่วมในระดับภูมิภาคระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

32 ศูนย์พัฒนาและฝึกอบรมคนพิการแห่งเอเชียและแปซิฟิก ซึ่งถูกจัดตั้งขึ้นในฐานะที่เป็นมรดกจากทศวรรษคนพิการแห่งเอเชียและแปซิฟิก ทศวรรษแรก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการและองค์กรที่เป็นตัวแทนคนพิการ และส่งเสริมสังคมบูรณาการ ปลอดภัย ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการต่อในการเสริมสร้างศักยภาพคนพิการ และเสริมสร้างความร่วมมือในระดับพหุภาคี โดยให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในเรื่องการดำเนินธุรกิจที่เอื้อต่อคนพิการ ซึ่งส่งเสริมผลิตภัณฑ์และบริการที่คนพิการสามารถเข้าถึง โอกาสด้านการจ้างงาน และการพัฒนาศักยภาพคนพิการในการเป็นเจ้าของกิจการ

- 33** กองทุนเพื่อการทำสิทธิให้เป็นจริง ซึ่งจะมีการจัดตั้งขึ้นโดยและมีอยู่ใน สาธารณรัฐเกาหลี จะถูกแนะนำเพื่อใช้ในการดำเนินการตามปฏิญญา รัฐมนตรีว่าด้วยทศวรรษคนพิการแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. 2556 - 2565 และยุทธศาสตร์อินซอน
- 34** องค์กรภาคประชาสังคมโดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรของคนพิการ และองค์กรเพื่อคนพิการได้รับการสนับสนุนให้มีส่วนร่วมในการดำเนินการ ตามปฏิญญา รัฐมนตรีและยุทธศาสตร์อินซอน และส่งเสริมการ ตอบสนองต่อความปรารถนาและความจำเป็นของคนพิการโดยต่อเนื่อง ตลอดทศวรรษ

තාපනක

ภาคผนวก

ข้อกำหนดสำหรับคณะกรรมการทศวรรษคนพิการ แอฟริกาและแปซิฟิก

วัตถุประสงค์

- 1 วัตถุประสงค์ของคณะกรรมการทศวรรษคนพิการแห่งเอเชียและแปซิฟิก คือ การให้คำแนะนำเชิงเทคนิค และสนับสนุนประเทศสมาชิกและสมาชิกสมทบ เพื่อส่งเสริมการดำเนินการของทศวรรษคนพิการ พ.ศ. 2556 - 2565 อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ

บทบาทหน้าที่

- 2 เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 1 คณะทำงานจะให้คำแนะนำแก่ประเทศสมาชิกและสมาชิกสมทบ ในประเด็นต่อไปนี้ :
 - เอ ทบทวนความก้าวหน้าของทศวรรษ โดยเฉพาอย่างยิ่ง การดำเนินการตามปฏิญญารัฐมนตรีว่าด้วยทศวรรษคนพิการแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. 2556-2565 และยุทธศาสตร์อินซอน เพื่อทำสถิติให้เป็นจริงสำหรับคนพิการในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก
 - บี ความร่วมมือในระดับภูมิภาคและระดับอนุภูมิภาคเพื่อความก้าวหน้าในการดำเนินการตามปฏิญญารัฐมนตรีและยุทธศาสตร์อินซอน

- ข** การวิจัยเกี่ยวกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงของคนพิการ ในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก
- ค** การเข้าถึงคนพิการกลุ่มต่างๆ ในระดับชาติและระดับท้องถิ่น และการสร้างเครือข่ายสมาชิกภาพ

สมาชิก

- 3** คณะทำงานจะประกอบด้วยตัวแทนจากประเทศสมาชิกและสมาชิกสมทบของ ESCAP รวมทั้งองค์กรภาคประชาสังคมที่มีการดำเนินงานในระดับภูมิภาคและระดับอนุภูมิภาคในเอเชียและแปซิฟิก
- 4** คณะทำงานจะมีวาระครั้งละห้าปี และสามารถต่อวาระได้อีกไม่เกินห้าปี
- 5** ตัวแทนจากประเทศสมาชิกและสมาชิกสมทบทั้งหมดของ ESCAP สามารถสมัครเป็นคณะทำงานได้
- 6** คณะทำงานควรประกอบด้วยสมาชิกจำนวน 30 คน และควรมีจำนวนที่เท่ากันระหว่างหญิงและชาย โดยสมาชิก 15 คน มาจากประเทศสมาชิกและสมาชิกสมทบของ ESCAP และอีก 15 คน มาจากองค์กรภาคประชาสังคม ในส่วนของสมาชิกที่มาจากองค์กรภาคประชาสังคมควรเป็นคนพิการและตัวแทนจากองค์กรภาคประชาสังคมที่กำลังก่อรูปขึ้น อย่างน้อยกึ่งหนึ่ง

- 7** องค์กรภาคประชาสังคมที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้สามารถเข้าเป็นสมาชิก
คณะทำงานได้ : (เอ) มีการดำเนินงานในระดับภูมิภาคและระดับอนุภูมิภาค
ในเอเชียและแปซิฟิก ; (บี) เป็นองค์กรหรือเครือข่ายที่เป็นตัวแทน
สนับสนุน และ/หรือ ส่งเสริมผลประโยชน์ของคนพิการกลุ่มต่างๆ ; (ซี)
มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านเกี่ยวกับการส่งเสริมความก้าวหน้าในการ
ดำเนินการตามปฏิญญารัฐมนตรีและยุทธศาสตร์อินซอน
- 8** การที่ประเทศสมาชิกและสมาชิกสมทบของ ESCAP รวมทั้งองค์กร
ภาคประชาสังคม จะแสดงความจำนงในการสมัครเป็นสมาชิก
คณะทำงาน จะสามารถกระทำได้ในการประชุมระดับสูงระหว่างรัฐบาล
เพื่อทบทวนการดำเนินการตามทศวรรษคนพิการแห่งเอเชียและแปซิฟิก
พ.ศ. 2546 - 2555 ครั้งสุดท้าย ณ เมืองอินซอน สาธารณรัฐเกาหลี
ระหว่างวันที่ 29 ตุลาคม - วันที่ 2 พฤศจิกายน 2555
- 9** รายชื่อคณะทำงานจะถูกนำเสนอต่อคณะกรรมการในวาระต่อจาก
การประชุมเจ้าหน้าที่ระดับสูงระหว่างรัฐบาลโดยทันที เพื่อการตัดสินใจ
ขั้นสุดท้าย หลังจากนั้น ในการประชุมคณะกรรมการวาระที่หกสิบเก้า
ในปี 2556 จะทำการพิจารณาเพื่อการตัดสินใจขั้นสุดท้ายถึงองค์ประกอบ
คณะทำงานชุดแรก ซึ่งจะมีวาระการทำงานระหว่าง พ.ศ. 2556 - 2560
การแสดงความจำนงรอบที่สองในการสมัครเป็นสมาชิกคณะทำงาน
จะสามารถกระทำได้ในการประชุมเจ้าหน้าที่ระดับสูงระหว่างรัฐบาล
ในช่วงกึ่งกลางทศวรรษ (พ.ศ. 2560) ในการประชุมวาระที่เจ็ดสิบสี่
คณะกรรมการจะทำการพิจารณาเพื่อการตัดสินใจขั้นสุดท้ายถึง
องค์ประกอบคณะทำงานชุดที่สอง ซึ่งจะมีวาระการทำงานระหว่าง
พ.ศ. 2561 - 2565

10 ประเทศสมาชิกและสมาชิกสมทบของ ESCAP รวมทั้งองค์กรภาคประชาสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรคนพิการ หน่วยงานระหว่างรัฐบาลในระดับอนุภูมิภาค หน่วยงานของสหประชาชาติ หน่วยงานด้านความร่วมมือเพื่อการพัฒนา และธนาคารเพื่อการพัฒนา สามารถเข้าร่วมในการประชุมของคณะทำงาน โดยเข้าร่วมในฐานะผู้สังเกตการณ์

ข้อกำหนดในการดำเนินงาน

11 คณะทำงานจะกำหนดและรับรองข้อกำหนดในการดำเนินงานเอง

สำนักงานเลขานุการ

12 สำนักงานเลขานุการของ ESCAP จะทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะทำงาน ซึ่งหนึ่งในหน้าที่ของสำนักเลขานุการคือการเผยแพร่เอกสารของคณะทำงานในรูปแบบที่เข้าถึงได้

